

XI.

**Ulusal Çocuk Cerrahisi
Hemşireliği Kongresi**

24-27 Ekim 2007

Çeşme-İzmir

Kongre Programı ve Bildiri Özetleri

XI. Ulusal Çocuk Cerrahisi Hemşireliği Kongresi
24-27 Ekim 2007, Çeşme-İzmir

KONGRE KURULLARI

ONURSAL BAŞKANLAR

Zeynep CONK
Münevver KILIÇ

ÇOCUK CERRAHİSİ HEMŞİRELİĞİ DERNEĞİ YÖNETİM KURULU

Başkan - Ayşe İSLAMOĞLU
Başkan Yardımcısı - Melek OĞUZ
Sekreter - Pınar Bozkurt EDE
Sayman - Ümit ARSLAN
Üye - Birgül ŞAHİNER
Üye - Nilüfer ESENTÜRK
Üye - Eda DOLGUN

KONGRE DÜZENLEME KURULU

Kongre Başkanı : Ayşe İSLAMOĞLU
Kongre Sekreterleri : Yeşim PARLAR
Banu AKYÜREK
Üyeler: Birsen EROĞLU
Melek OĞUZ
Ümit ARSLAN
Sevinç ERTÜRK
Pınar Bozkurt EDE

KONGRE BİLİMSEL KURULU

Sevgi HATİPOĞLU
Zümrüt BAŞBAKKAL
Firdevs ERDEMİR
Meryem YAVUZ
Filiz ARSLAN
Fatma DEMİR

KONGRE BİLİMSEL PROGRAMI / CONGRESS SCIENTIFIC PROGRAMME

24 Ekim 2007, Çarşamba / October 24, 2007 Wednesday

14:00 - 15:00 **AÇILIŞ**
(Çocuk Cerrahisi Kongresi ile ortak olacaktır.)

25 Ekim 2007, Perşembe / October 25, 2007 Thursday

08:30 - 09:00 **ASKLEPİOSUN KIZLARI**
Canan Aldırmaz Ağartan

09:00 - 10:00 **PANEL 1**

Hemşirelik Felsefesinde Alturizmin Yeri
Zümrüt Başbakkal
Ege Üniversitesi Hemşirelik Yüksek Okulu

Çocuk Cerrahisi Hemşireliğinin Özü
(Sevgi ve Hoşgörünün Bakıma Yansıması)
Münevver Kılıç
Ege Üniversitesi Hemşirelik Yüksek Okulu

10:00 - 10:30 **KAHVE ARASI**

10:30 - 12:00 **PANEL 2**

Çocuk İhmal ve İstismarına Multidisipliner Yaklaşım
Moderatör: *Cahide Aydın*

Genel Tanımıyla Çocuk İhmal ve İstismarı
Ahmet Çelik
Ege Üniversitesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı

İhmal ve İstismarın Mediko Legal Boyutu
Aytaç Koçak
Ege Üniversitesi Adli Tıp Anabilim Dalı

İhmal ve İstismarın Ruhsal Etkileri
Cahide Aydın
Ege Üniversitesi Çocuk Psikiyatrisi Anabilim Dalı

Çocuk İhmal ve İstismarında Hemşirenin Rolü
Yeşim Parlar
Ege Üniversitesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı

12:00 - 13:30 **ÖĞLE YEMEĞİ**

13:30 - 15:00 **PANEL 3**

Çocuk Cerrahisinde Ağrı ve Yönetimi

Berna Erözkan

Ege Üniversitesi Anestezi ve Reanimasyon Anabilim Dalı

Melek Oğuz

Ege Üniversitesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı

15:00 - 15:30 **Kahve arası / Coffee break**

15:30 - 16:30 **SERBEST BİLDİRİLER - 1**

Oturum Başkanları: *Zümrüt Başbakkal, Münevver Kılıç*

SB 1

Kısa Dönem ve Uzun Dönem Total Parenteral Beslenmenin Yenidoğanların Antropometrik Ölçümleri ve Metabolizmaları Üzerindeki Etkilerinin Karşılaştırılması
Ş Dinçer, M Yurtçu

SB 2

Yeni Doğarlarda Bağırsak Ameliyatı Sonrası Pişik ve Hemşirelik Bakımı
Y Parlar, A İslamoğlu, Ö Demir, Ü Arslan, B Eroğlu

SB3

Çocuk Cerrahisinde Günübirlık Cerrahi Hastalarının Taburculuk Kriterlerinin İncelenmesi
E Dolgun, A Dramalı

SB 4

Günübirlık Cerrahi Olan Çocukların Ailelerinin Evdeki Bakım İle İlgili Endişelerinin ve Düşüncelerinin İncelenmesi
E Dolgun, M Yavuz, B Eroğlu, A İslamoğlu

SB 5

Çocuk Cerrahisi Hastalarının ve Anne-Babalarının Klinik Ortamdan ve Sağlık Bakım Ekibinden Beklentileri
K Tombul

SB 6

Ameliyat Büyüklüğünün Anne-Baba Depresyon ve Kaygı Durumu Üzerine Etkisi
R Özgen, S Yazıcıoğlu, Ş Uğuz, S İskit

SB 7

Bir Çocuk Cerrahisi Servisinde Uygulanan Hasta Memnuniyeti Anketi ve Sonuçları
F Kul, G Yılmaz, Ü Şenel Yalçın, Y Berk, E Şenel

SB 8

Ameliyathane Hemşirelerinin Delici ve Kesici Aletlerle Yaralanmaları ve Aldıkları Önlemlerin İncelenmesi
P Ede Bozkurt, A İslamoğlu

08:30 - 10:00 **KURS**

Yara Etiyolojisi, Çeşitleri ve İyileşme Süreci
Ülkü Yapucu Güneş
Ege Üniversitesi Hemşirelik Yüksek Okulu

10:00 - 10:30 **Kahve arası / Coffee break**

10:30 - 12:00 Yara Tedavisinde Yeni Yaklaşımlar ve Kanıtı Dayalı Uygulamalar
Bahire Boluşık
Ege Üniversitesi Hemşirelik Yüksek Okulu

Yara Bakımı Ürün Tanıtımı

12:00 - 13:30 **Öğle yemeği**

13:30 - 15:00 Yaranın Değerlendirilmesi, Hasta ve Bakım Verenlerin Eğitimi
Ülkü Yapucu Güneş

15:00 - 15:30 **Kahve arası / Coffee break**

15:30 - 17:00 **SERBEST BİLDİRİLER - 2**

Oturum Başkanları: *Bahire Boluşık, Birsen Eroğlu*

SB 9 Olgu Sunumu: Ateşli Silah Yaralanmasında Hemşirelik Bakımı
S Ertürk, A İslamoğlu

SB 10 Olgu Sunumu: Torasik Ektopia Kordis Anomalili Hastada Hemşirelik Bakımı
M Boyacı, G Karayağız Muslu, N Akçay, Z Başbakkal, H İlhan

SB 11 Genel Vücut Travması Olan Çocukların İhmal-İstismar ve Verilen Hemşirelik Bakımı
Yönünden Değerlendirilmesi
F Küçükfalay, E Törüner, F Erdemir, R Keçialan

SB 12 Gastroşizisli Hastada Ameliyat Öncesi ve Sonrası Hemşirelik Bakımı
G Ay Türker, A Oto, N Demir, D Demir

SB 13 Travma Sonrası Pankreas Yaralanması ve Postoperatif Hemşirelik Bakımı
M Boyacı, N Akçay, G Karayağız Muslu, B Boluşık, H İlhan

SB 14 Korozif Madde İçimi Nedeniyle Hastaneye Yatırılan Olguların Değerlendirilmesi
R Keçialan, F Cantekin, F Erdemir, B Alpay

SB 15 Ege Üniversitesi Çocuk Cerrahisi Kliniği Yanık Merkezinde İzlenen Hastaların Annelerinin
Ruhsal Durumları
H Cevher, U Yıldız, Ü Arslan, A Çelik, O Ergün, G Özok

- SB 16 Toplumun Sosyokültürel Yapısının Çocuk Yanıkları İle İlişkisi
F Kul, Ü Şenel, S Saydam, E Şenel
- SB 17 Ege Üniversitesi Çocuk Cerrahisi Kliniği Yanık Merkezinde İzlenen Hastaların Profili
H Cevher, Ü Arslan, O Ergün, A Çelik

27 Ekim 2007, Cumartesi / October 27, 2007 Saturday

08:30 - 10:00 **PANEL 4**

Üriner ve Anal İnkontinanslara Güncel Yaklaşımlar

Moderatör: *Haluk Emir*

İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı

Üriner İnkontinanslara Güncel Yaklaşımlar

Haluk Emir

Anal İnkontinanslara Güncel Yaklaşımlar

Mehmet Eliçevik

İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı

Anal ve Üriner İnkontinanslarda Güncel Hemşirelik Yaklaşımları

Necla Koç Ünalmış

İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı

10:00 - 10:30 **Kahve arası / Coffee break**

10:30 - 12:00 **SERBEST BİLDİRİLER - 3**

Oturum Başkanları: *Ayşe İslamoğlu, Nilüfer Esentürk*

- SB 18 Ameliyathanelerde Cerrahi Girişimlerle Çıkarılan Doku Örneklerinin Takibi
Y Ulus

- SB 19 Çocuklarda Biofeedback Cihazı Kullanılarak ve Kullanılmadan Uygulanan Üroterapinin
Disfonksiyonel İşemeye Etkisinin İncelenmesi
N Emir, İ Eşer, İ Ulman, A Avanoğlu

- SB 20 İdrar Kateterleri Üriner Enfeksiyona Yol Açar mı?
T Artıklar, Ş Sevim, R Özgen

- SB 21 Çocukların Ameliyat Öncesi Dönemde Yaşadıkları Korkuların İncelenmesi
B Akyürek Eriş, B Eroğlu, E Dolgun, A İslamoğlu

- SB 22 Güntübirlik Cerrahi Olan Çocuklarda Ameliyat Sonrası Davranış Değişikliklerinin İncelenmesi
E Dolgun, B Eroğlu, A İslamoğlu

- SB 23 Transanal Endorektal Pull-Through Ameliyatı ve Hazırlığı
B Şahiner, S Aydoğdu, O Ateş

- SB 24 Korozif Madde Cinsinin ve Hasta Yaşının Özefagus Yanığının Derecesi Üzerine Etkisi
D Doruk, A Narıcı, M Korkmaz, U Koltuksuz, E Özkaraca
- SB 25 Çocuk Hastalarda 24 Saat pH ölçümü
Ü Şenel, F Kul, T Tiryaki
- SB 26 Trakea Özefajial Fistülü (TÖF) Olan Bir Olgu Analizi:Cerrahi Yönetim Sosyal Gelişimi de
Sağlar mı?
F Cantekin, R Keçialan, F Erdemir, S Gündüz

12:00 - 13:00 **KONGRE DEĞERLENDİRİLMESİ VE KAPANIŞ**

KISA DÖNEM VE UZUN DÖNEM TOTAL PARENTERAL BESLENMENİN YENİDOĞANLARIN
ANTROPOMETRİK ÖLÇÜMLERİ VE METABOLİZMALARINI ÜZERİNDEKİ ETKİLERİNİN
KARŞILAŞTIRILMASI

Ş Dinçer, M Yurtçu

Selçuk Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Cerrahi hastalığı olan yenidoğanlar(YD)da kısa dönem total parenteral beslenme (KTPB) ve uzun dönem total parenteral beslenme (UTPB)'nin antropometrik ölçümler (AÖ) ve metabolizma üzerindeki sonuçlarının karşılaştırılmasıdır.

Gereç ve Yöntem: Haziran 2003-Ekim 2006 tarihleri arasında, 4 gastroşizis, 2 jejunal atrezi, 2 umbilikal kord hernisi, 1 omfaloşel, 1 intestinal obstrüksiyon, 1 ladd bandı eksizyonu, 1 volvulus, 4 diyafram hernisi, 4 özofagus atrezisi tanımlı 5'i prematür, 15'i matür 20 hastada çalışıldı. Hastaların günlük kalori gereksinimi 100 kal/kg verildi. TPB süresi içerisinde, AÖ'leri, biyokimyasal ve elementel parametreleri haftalık; hormonal değerleri iki haftalık aralarla, ayrıca TPB süresine bakılmaksızın ayda bir kez AÖ'leri, biyokimyasal, elementel ve hormonal değerleri birinci yaşlarına kadar takip edildi.

Bulgular: TPB süresi kısa dönem-TPB grubunda ortalama 9.8 ± 2.44 gün, uzun dönem TPB grubunda ise 23.4 ± 7.66 gündür. AÖ ler açısından KTPB ve UTPB grupları arasında anlamlı bir farklılık görülmedi ($P > 0.05$). 1. ay kolesterol değerleri açısından KTPB ve UTPB gruplarında anlamlı bir yükselme görülürken, KTPB grubunun 1. ay HDL ve LDL değerlerinin UTPB grubuna oranla anlamlı bir yükselme gösterdiği, her iki grubun LDH değerlerinde ise 3. ayda anlamlı derecede düşme olduğu saptandı ($P < 0.05$). 6. ay ALT ve AST değerlerinde iki grupta da anlamlı derecede düşme görüldü ($P < 0.05$). Serum proteinleri açısından KTPB ve UTPB grupları arasında anlamlı fark bulunamadı ($P > 0.05$). UTPB grubunun 6. ay Ca ve P değerlerinde, KTPB grubuna oranla anlamlı derecede düşme görüldü ($P < 0.05$). Hormonal verilerde ise KTPB ve UTPB grupları arasında anlamlı farklılık görülmedi ($P > 0.05$).

Sonuçlar: Yaşamlarının ilk gününden itibaren uzun süre TPB alan YD'ların 1,3 ve 6. aylarda kolesterol, HDL, LDL, LDH, AST, ALT, Ca ve P değerlerinde anlamlı değişiklikler saptandı. Bir yıl süren takiplerin sonunda uzun ve kısa dönem TPB alan gruplar arasında AÖ ler ve biyokimyasal parametreler açısından anlamlı bir farklılığın olmadığı ortaya çıktı.

THE COMPARISON OF THE EARLY AND LATE PERIOD EFFECTS OF TOTAL PARENTERAL NUTRITION ON ANTHROPOMETRIC VALUES AND METABOLISM IN NEWBORNS

Selçuk University, Meram Medical Faculty, Department of Pediatric Surgery, Konya, Turkey

Purpose: To compare the results of early period total parenteral nutrition (ETPN) and late period total parenteral nutrition(LTPN) on anthropometric measurements (AM) and metabolism in newborns (NB).

Materials and Methods: 20 NB, who were diagnosed as having gastrochisis(4), jejunal atresia(2), umbilical cord hernia(2), exomphalus(1), intestinal obstruction(1), Ladd band(1), volvulus(1), congenital diaphragmatic hernia(4), isolated esophagus atresia(4), were studied between June 2003 and October 2006. 5 of NB were premature, and 15 were mature. The energy need of the patients were given as 100 cal/kg. AM, biochemical and elemental parameters were evaluated once a week, and hormonal values were evaluated with 2-week intervals during TPN. Meanwhile, AM, biochemical, elemental, and hormonal values were evaluated once a month without considering the duration of TPN until they were 1-year old.

Results: The duration of ETPN was mean 9.8 ± 2.44 days and LTPN was 23.4 ± 7.66 days. There was no significant difference regarding AM between ETPN and LTPN ($p > .05$). The cholesterol values increased significantly in ETPN and LTPN groups. HDL and LDL values of ETPN were significantly higher than LTPN at the end of first month. LDH values of both groups were identified to decrease at third month ($p < .05$). ALT and AST values of both groups were significantly low at 6th month. There was no significant difference between ETPN and LTPN regarding serum proteins ($p > .05$). Ca and P values of LTPN group were significantly lower than ETPN at 6th month ($p < .05$). There was no significant difference between ETPN and LTPN groups regarding hormonal data ($p > .05$).

Conclusion: The values of cholesterol, HDL, LDL, LDH, AST, ALT, Ca, and P were identified to change significantly in NB who had TPN for long period after the birth. There was no significant difference between ETPN and LTPN groups regarding AM and biochemical parameters at the end of one-year follow-up.

YENİ DOĞANLARDA BARSAK AMELİYATI SONRASI PİŞİK VE HEMŞİRELİK BAKIMI
Y Parlar, A İslamoğlu, Ö Demir, Ü Arslan, B Eroğlu

Ege Üniversitesi Hastanesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Barsak ameliyatı geçiren bebeklerde, yetersiz emilime bağlı dışkıdaki toksik maddelerin (amonyağın) açığa çıkmasıyla pişik gelişme olasılığı yükselir.

Bu çalışmada; barsak ameliyatı geçiren yenidoğanlarda pişik görülme sıklığını ve bu hastalara verilen standart hemşirelik bakımının etkinliğini araştırmak amacıyla planlanmıştır.

2000-2007 yılları arasında kliniğimizde barsak ameliyatı geçiren 41 hastanın dosyaları, geriye dönük olarak incelenmiştir. Verilerin analizi SPSS for Windows 11. 0 de sayı, yüzde ve ki-kare testi ile yapılmıştır.

Bebeklerin gestasyonel yaş ortalamaları 36.90 ± 3.2 hafta, % 58.5'i erkek olup, % 61'i doğduğu gün gelmiştir. % 41.4 intestinal atrezi, % 24.5'ine jejunostomi ve ileostomi yapılmış, % 90.2'si total parenteral nutrisyon ile beslenmiş, % 97.6'sına antibiyotik kullanılmış ve % 87.7'sine lavman uygulanmıştır. % 87.8'i per-oral ve jejunostomiden sadece anne sütü ile beslenmiştir. % 75.6'sında pişik gelişmiş, pişik gelişen bu hastaların % 53.7'sine üçlü bakım kremi (Dexpanthenol+Chlorhexidine HCL, Oxiconazole, Zinc oxide+Vaseline), % 4.9'na kuru oksijen, % 17.1'ne kuru oksijen ve üçlü bakım kremi uygulanarak % 97.6'sında iyileşme görülmüştür. Olguların hastanede kalış süresi ortalama 26.5 ± 20.8 gündür.

Kısa barsak tanısı alanlarda ($p=0.073$), lavman uygulananlarda ($p=0.386$), antibiyotik alanlarda ($p=0.565$) ve stomalılarda ($p=0.501$) pişik oluşması arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır. Verilen standart hemşirelik bakımı sonucunda % 97.6'sında iyileşme görülmüştür.

Barsak ameliyatı geçiren yenidoğanlarda pişik görülme olasılığı yüksek olduğundan, oluşabilecek pişğin önlenmesi ve bakımı konusunda aileler bilgilendirilmelidir.

RASH FOLLOWING INTESTINAL OPERATION IN NEWBORNS AND NURSING CARE

Pediatric Surgery Department of Ege University Hospital, İzmir, Turkey

The likelihood of development of rash in newborns who had intestinal operation is very high, because of the production of toxic substances(ammoniac) due to inefficient absorbtion. The present study was designed to evaluate the incidence of the rash developed in newborns who had intestinal operation and the effective ness of the nursing care for such patients.

The data of 41 patients who had undergone intestinal operations between 2000 and 2007 were retrospectively evaluated. The statistical analyse of data were performed by SPSS 11.0 computer program using number, percent and chi-square tests.

The mean gestational age of babies whose 58.5 % was male, was 36.90 ± 3.2 weeks and 61 babies were admitted on their birthday. İntestinal atresia was found in 41.4 % of patients, jejunostomy anal ileostomy was performed in 24.5 %, total parenteral nutrition in 90.2 % antibiotic management was used in 97.6 % was used and enema was used in 87.7 % only mother milk nutrition was used in 87.8 % of patients via per-oral or jejunostomy routs. Rash developed in 75.6 % and triple care creme (Dewpanthenol+Chlorhexiden HCL, Oxinazol zinc oxide + vaseline) was used in 53.7 % of them, dry oxygen was performed in 4.9 % and dry oxygen plus triple care creme combination was used in 17.1 % with overall cure rate of 97.6 %. Mean hospitaliation time of all patients was 26.5 ± 20.8 days.

There was no statistical difference in development of rash among patients who had diagnosis of short-bowel syndrome ($p=0.386$), who had antibiotic management ($p=0.565$) and who had stoma ($p=0.507$). The cure rate was 97.6 % after the standart nursing care.

Because the likelihood of the development of rash after the intestinal operations in newborns is very high, families must be educatied about the prevention and the care of the rash.

ÇOCUK CERRAHİSİNDE GÜNÜBİRLİK CERRAHİ HASTALARININ
TABURCULUK KRİTERLERİNİN İNCELENMESİ

E Dolgun, A Dıramalı

Ege Üniversitesi Ödemiş Sağlık Yüksekokulu,

Ege Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

Giriş: Taburcu olma kriterleri hastanın taburcu olmaya hazır olup olmadığı konusunda hemşirelere yardımcı olur. Taburcu olan hastaların değerlendirilmesi günübirlik cerrahi hastalarının bakım kalitesini ve uygunluğunu gösteren yollardan biridir.

Amaç: Çocuk cerrahisinde günübirlik cerrahi hastalarının taburculuk kriterlerinin incelenmesi amacıyla planlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmanın örneklemini; Çocuk Cerrahisi kliniğinde 1 Ocak 2005-1 Ocak 2006 tarihleri arasında günübirlik ameliyat olan hastaların izlemi için kullanılan Günübirlik Cerrahi Hemşire Bakım Formlarının taburculuk kriterleri (n=242) oluşturmuştur. Araştırmada veriler; 01.08.2006-01.11.2006 tarihleri arasında retrospektif dosya incelenmesi ile toplanmıştır. Verilerin analizi SPSS for windows 11.0 ile yapılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde; sayı, yüzde kullanılmıştır.

Bulgular: Günübirlik ameliyat olan çocukların % 97.1'inin erkek olduğu, % 83.9'unun sünnet olduğu, % 29.3'ünün haziran ayında günübirlik ameliyat olduğu saptanmıştır. Formların % 78.5'inin taburculuk kriterleri bölümünün doldurulmadığı saptanmıştır. Taburculuk kriterleri bölümünün içerik maddeleri doldurulmaması nedeniyle değerlendirilememiştir.

Sonuç: Günübirlik ameliyat olan hastaların izleminde kullanılan Günübirlik Cerrahi Hemşire Bakım Formlarının taburculuk kriterleri bölümünün büyük çoğunluğunun doldurulmadığı görülmüştür. Çocukların taburculuğa hazırlanmasında önemli olan bu kriterlerin doldurulması için gerekli denetimlerin yapılması, uygulayıcıların dikkatinin çekilmesi ve yöneticilerin denetimlerde bu yönde daha hassas olmaları konusunda uyarılmıştır.

INVESTIGATION OF DISCHARGE CRITERIA OF DAY SURGERY PATIENTS IN CHILD SURGERY

Ege University, Ödemiş School of Health,

Ege University, School of Nursing, İzmir, Turkey

Introduction: Discharge criteria help the nurse to decide whether the patient is ready for discharge or not. Investigation of patients who are ready for discharge is one of the ways that shows the quality and appropriateness of care given to the day surgery patients.

Aim: It was planned with the aim of investigating the discharge criteria of day surgery patients in child surgery.

Methods: The sample of investigation is formed from the discharge criteria (n=242) of Day Surgery Nursing Care form that was used for follow up of patients who had day surgery in Child Surgery Clinic between January 1, 2005 and January 1, 2006. During the investigation the data were collected retrospective file investigation between 01.08.2006 and 01.11.2006. Data analysis was performed with SPSS for Windows 11.0. During data evaluation number and percentage was used.

Findings: It was found that 97.1 % of children having day surgery were male, 83.9 % of them have had circumcision and 29.3 % had the surgery in June. It was also found that discharge criteria were not completed in 78.5 % of the forms. As the contents items were not completed in discharge criteria part it was not evaluated.

Result: It was seen that most of the discharge criteria of Day Surgery Nursing Care Form's that are used during follow up of day surgery patients were not completed. Necessary controls should be done for filling these criteria that are important for preparing the child to discharge, applicer's attention should be taken and the managers were warned about being more sensitive on this subject during the inspections.

GÜNÜBİRLİK CERRAHİ OLAN ÇOCUKLARIN AİLELERİNİN EVDEKİ BAKIM İLE İLGİLİ
ENDİŞELERİNİN VE DÜŞÜNCELERİNİN İNCELENMESİ

E Dolgun, M Yavuz, B Eroğlu, A İslamoğlu

Ege Üniversitesi Ödemiş Sağlık Yüksekokulu,

Ege Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği AD,

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Çocuk Cerrahisi AD, İzmir

Amaç: Günübirlilik cerrahi olan çocukların ailelerinin evdeki bakım ile ilgili endişelerinin ve düşüncelerinin incelenmesi amacıyla planlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan bu çalışma Hastanemiz Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalında 1 Ocak 2006-27 Temmuz 2007 tarihleri arasında yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini çalışmaya katılmak için istekli günübirlilik cerrahi olan çocukların aileleri (n=40) oluşturmuştur. Veriler araştırmacılar tarafından geliştirilen 23 sorudan oluşan anket formu ile ailelerden yüz yüze görüşerek toplanmıştır. Verilerin analizi SPSS for Windows 11,0 ile yapılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde; sayı, yüzde kullanılmıştır.

Bulgular: Çocukların % 67.5'inin annesi, % 32.5'inin babası çalışmaya katılmış ve yaş ortalamaları 36.7 ± 5.32 'dir. Ailelerin % 60.0'nun evlerinin hastaneye uzaklığının 30 dakikadan az olduğu, % 40'inin sünnet olduğu, % 65'inin daha önce ameliyat olmadığı, ailelerin % 80'inin günübirlilik cerrahiyi hemen kabul ettiklerini ve aynı gün eve dönecekleri için sevindiklerini belirttikleri görülmüştür. Ailelerin % 52.5'ine bilgilendirme rehberi verildiği, % 85'ine evde bakım ile ilgili bilgi verildiği, bilgi alanların % 52.9'una bu bilginin doktor tarafından ve % 73.5'ine ameliyattan sonra/çıkışa yakın bilgi verildiği görülmüştür. Ailelerin % 72.5'i "ameliyat günü geceyi hastanede geçirmek ister miydiniz?" sorusuna hayır yanıtı vermiştir ve % 32.5'i evde çocuğun daha rahat edeceğini belirtmiştir. Ailelerin % 67.5'i ameliyat günü evde olmaktan rahat olduklarını, % 65'i evde sorun yaşamadıklarını, % 57.5'i ameliyatın kısa sürmesi ve aynı gün eve gitmekten memnun kaldıklarını belirtmişlerdir.

Sonuç: Ailelerin çocuklarının günübirlilik cerrahi olarak ameliyat olmalarından endişe yaşamadıkları ve bundan memnun kaldıkları görülmüştür.

INVESTIGATION OF PARENT'S CONCERNS AND THOUGHTS ABOUT HOME CARE
WHOSE CHILDREN ATTENDING DAY SURGERY

Ege University, Odemis School of Health,

Ege University, School of Nursing,

Pediatric Surgery Department of Ege University Hospital, Izmir, Turkey

Aim: This study was planned with the aim of investigating the thoughts and concerns of parents whose children have had day surgery.

Material and Method: This defining study was carried out between January 1, 2006 and July 27, 2007 in Pediatric Surgery Department of our Hospital. The study group consisted of parents (n=40) whose children attended day surgery. Data were collected by the researchers with a 23 items questionnaire by talking to parents face to face. Data analysis was performed with SPSS 11.0 for Windows. During the evaluation of data number, percentages were used.

Findings: The results of study were reply to questions 67.5 % of mothers and 32.5 % of fathers; their average age was 36.7 ± 5.32 . The families were living of 60.0 % in a proximity of less then 30 minutes from the hospital. The children 40 % of them had been circumcised. 65 % had never been operated. 80 % accepted day surgery immediately and indicated that they were happy about returning home on the same day. Half of the parents (52.5 %) were taken acknowledgement guide, 85 % were informed about home care, 52.9 % of these parents were informed by the doctor and 73.5 % of them were informed after surgery/ close to discharge. The question "would you like to stay at the hospital on the day of surgery" 72.5 % of parents responded no and 32.5 % of them indicated that their child would be more comfortable at home. The parents 67.5 % of indicated that they were comfortable about being at home on the day of surgery, 65 % of them had no problem and 57.5 % of them satisfied with short surgery and going home on the same day.

Conclusion: The patients' parents were no big trouble related with the day surgery and they are happy to go home on the same day.

ÇOCUK CERRAHİSİ HASTALARININ VE ANNE-BABALARININ KLİNİK ORTAMDAN VE SAĞLIK BAKIM EKİBİNDEN BEKLENTİLERİ

K Tombul

Uludağ Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi, Bursa

Bu araştırma, çocuk cerrahisi kliniğinde yatarak tedavi gören hasta çocukların ve anne-babalarının klinik ortamdan ve sağlık bakım ekibinden beklentilerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Araştırma, Bursa ili sınırları içinde yer alan Uludağ Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi Tıp Fakültesi Hastanesi Çocuk Cerrahisi Kliniği'nde uygulanmıştır.

Araştırmanın evrenini; ilgili kurumun çocuk cerrahisi kliniğinde yatarak tedavi gören sekiz-on altı yaş grubu çocuklar ile onların anne-babaları oluşturmuştur. Örnekleme, 92 hasta çocuk ile onların anne-babaları alınmıştır. Veriler, veri toplama formu aracılığı ile toplanmış, istatistiksel olarak sayı, yüzdelik ve ki-kare testi ile değerlendirilmiştir.

Araştırma sonucunda; hasta çocukların % 67.4'ünün 8-12, % 32.6'sının 13-16 yaş arasında, % 62'sinin erkek, % 75'inin daha önceden hastane deneyimine, % 54.3'ünün ameliyat deneyimine sahip olduğu belirlenmiştir. Hasta çocukların yanlarında % 88 oranında annelerinin kaldığı, anne-babaların % 47.8'inin 25-35 yaş grubunda olduğu, % 68.5'inin ilköğretim mezunu olduğu, % 79.3'ünün hastane deneyimine sahip olduğu belirlenmiştir.

Hasta çocuklara ve anne-babalara kliniğe kabulde yattıkları kliniğin ve çalışanların tanıtılmadığı, hasta çocukları rahatsız eden durumların genellikle fiziksel ortamdan kaynaklandığı, anne-babaların refakatçi olarak kalmaktan olduğu belirlenmiştir.

Hasta çocukların ve anne-babalarının kliniğe geldiklerinde kendileriyle öncelikle hekimin ilgilenmesini, çocukların hastalık ve yapılacak işlemler ile ilgili, anne-babaların ise daha çok hastalıkla ilgili bilgi almak istedikleri belirlenmiştir.

Sonuç olarak; hasta çocukların ve anne-babalarının genel olarak çocuk cerrahisi kliniğinden memnun oldukları ve ideal bir çocuk cerrahisi kliniğinin nasıl olması gerektiğine yönelik, öncelikle fiziksel ortamla ilgili önerilerde buldukları belirlenmiştir.

DEFINING THE EXPECTATIONS OF THE PEDIATRIC PATIENTS WITH SURGICAL CONDITIONS AND THEIR FAMILIES FROM THE CLINICAL ENVIRONMENT AND HEALTH CARE TEAM

Selcuk University, Meram Medical Faculty, Department of Pediatric Surgery, Konya, Turkey

This research was performed descriptively in order to define the expectations of children hospitalized at the pediatric clinic and their parents from the clinical setting and health care team.

The research was conducted at the Medical Practice and Research Center Faculty of Medicine Pediatrics Clinic of the University of Uludağ located within the municipal borders of Bursa city.

The scope of the research includes children of ages 8-16, hospitalized in the pediatrics clinic of the above-mentioned institution and their parents. Sampling is comprised of 92 pediatric patients and their parents. Data were gathered using a data gathering form, and were evaluated statistically through percentages and chi-square tests.

According to the results of the research: 67.4 % of the pediatric patients are of ages 8-12, while 32.6 % are of ages 13-16, 62 % are males, 75 % had been hospitalized before and 54.3 % had experienced surgical operations. 88 % of the pediatric patients were accompanied by their mothers during the hospital stays, 47.8 % of the parents were in 25-35 age group, 68.5 % of the parents were primary school graduates and 68.5 % had previous hospitalization experiences.

It is defined that pediatric patients and their families were not oriented to the clinic setting and were not introduced to the staff upon admission, that the pediatric patients' discomforts mostly originated from physical environment, and that parents were content about staying with their children during the hospital stays as companions.

It was also defined that the physicians were the first to deal with pediatric patients and parents upon their arrival to the clinic, that children mostly sought information about the disease and its treatment methods, while parents were rather interested in the disease.

As a result, pediatric patients and their parents generally feel pleased with the pediatric surgery clinic. Firstly determined proposals about the physical settings according to how the ideal pediatric surgery clinic have to be.

AMELİYAT BÜYÜKLÜĞÜNÜN ANNE-BABA DEPRESYON VE KAYGI DURUMU ÜZERİNE ETKİSİ
R Özgen, S Yazıcıoğlu, Ş Uğuz, S İskit

Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi ve Psikiyatri Anabilim Dalları, Adana

Amaç: Çocukları ameliyat olan anne babaların ameliyat öncesi ve sonrası depresyon, kaygı durumlarının ameliyatın türü ile ilişkisinin belirlenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Nisan – Ağustos 2007 tarihleri arasında kliniğimizde ameliyat olan 49 çocuğun anne babaları bu prospektif çalışmaya dahil edildi. Anne babaların kaygı durumlarının belirlenmesinde; durumluluk kaygı ölçeği (DKÖ), durumluluk sürekli kaygı ölçeği (DSKÖ), depresyon düzeyinin belirlenmesinde ise “BECK depresyon ölçeği” (BDÖ) kullanıldı. Her üç ölçeği içerecek şekilde hazırlanan 60 soruluk anket, çocukların ameliyatından bir gün önce ve ameliyattan 5 gün sonra anne ve babalara verilerek doldurmaları istendi. Elde edilen veriler; yaş, cinsiyet, medeni durum, çocuk sayısı, eğitim durumu, meslek, geçirilen ameliyat sayısı, ameliyat türü ve hastanın sağlık güvencesi yönlerinden istatistiksel olarak karşılaştırıldı. Ameliyat türleri günübirlik cerrahi uygulamalar ve vücut boşluklarına girilmeyen girişimler (Grup A) ve vücut boşluklarına girilerek yapılan cerrahi işlemler (Grup B) olarak ikiye ayrıldı.

Bulgular: Çalışma kapsamında anket yapılanların % 51’i anne, geriye kalanı babadır. Çocukların 21’i A, 28’i B grubunda yer almakta idi. Çocukların anneleri ile babaları arasında, DKÖ ve DSKÖ verileri açısından anlamlı fark mevcuttu, BECK değerleri açısından ise cinsiyet farkı saptanmadı. Her iki grubun DKÖ ve BDÖ değerleri ameliyat sonrasında belirgin düşüş gösterirken, DSKÖ düzeylerinde ise minimal değişiklik olduğu saptandı. Anne babaların kaygı ve depresyon düzeyleri, medeni durumları, meslekleri, sağlık güvencesi, geçirilen ameliyat sayısı ile değişiklik göstermiyordu. Ancak, anne babaların eğitim düzeyleri ve yaşları ile BDÖ değerleri arasında negatif korelasyon mevcuttu. A ve B gruplarının kendi içerisinde ameliyat öncesi ve sonrası kaygı ve depresyon ölçek verileri anlamlı derecede farklılık göstermekteydi. Her iki grup arasında da hem ameliyat öncesi hem de ameliyat sonrası DKÖ ve BDÖ verileri açısından anlamlı farklılık saptandı.

Sonuç: Çocukları ameliyat olan anneler, ameliyat türü ne olursa olsun babalardan daha yüksek kaygı ve depresyon düzeyine sahip görünmektedir. Kaygı ve depresyon değerleri eğitim düzeyi ve yaş arttıkça azalmakta, ameliyatın büyüklüğü ile de artış göstermektedir. Yeterli bilgilendirmenin, saptadığımız kaygı ve depresyon düzeylerine etkisinin araştırılması için de ileri bir çalışmanın planlanması gerektiği düşüncesindeyiz.

IS INVASIVENESS OF SURGICAL PROCEDURE INCREASE PARENTAL DEPRESSION AND ANXIETY LEVELS ?

University of Çukurova School of Medicine, Departments of Pediatric Surgery and Psychiatry, Adana, Turkey

Purpose: The aim of the study was to investigate the relation between parental anxiety and depression levels and the invasiveness of surgical procedure performed on their children.

Materials and Methods: Parents of 49 children, who had an operation in our unit between April 2007 to August 2007, were included into the study. Levels of parental depression and anxiety were measured by State-Trait Anxiety Inventory (STAI), STAI-1 and Beck’s Depression Index (BDI). A questionnaire consisting of 60 terms was designed according to these indexes. The questionnaire was applied to the parents before and after the surgical procedure. Data was compared according to age, sex, marriage status, number of child they have, occupation, education status and source of their health insurance. Patients were divided into two groups; Day case procedures and minimal invasive procedures (Group A), abdominal and thoracic operations (Group B).

Results: 51 percent of parents were mothers and remaining were fathers. There were 21 patients in group A, and 28 in group B. Differences of STAI and STAI-1 between the mothers and fathers were significant, where as BID levels were similar within both groups. STAI and BDI levels of both groups decreased postoperatively. There was no difference between the mothers and fathers regarding their marriage status, occupation and type of insurance system. However, there was a negative correlation between BDI levels and either parental age, and parental education status. Differences regarding all indexes (both pre and postoperatively) between the groups was significant.

Conclusion: Mothers have higher anxiety and depression levels when comparing with fathers. Anxiety and depression levels are decreasing with increased parental age and higher educational levels. Further study is needed to reveal how the informed consent process effects these findings.

BİR ÇOCUK CERRAHİSİ SERVİSİNDE UYGULANAN
HASTA MEMNUNİYETİ ANKETİ VE SONUÇLARI

F Kul, G Yılmaz, Ü Şenel Yalçın, Y Berk, E Şenel

SB Dışkapı Çocuk Hastanesi Çocuk Cerrahisi Kliniği, Dışkapı, Ankara

Giriş: Günümüzde; sağlık hizmetinin verilmesi çok önemli olmakla birlikte, verilen hizmetin kalitesinin sorgulanması gittikçe önem kazanmaktadır.

Amaç: Bu çalışmada amacımız, çocuk cerrahisi kliniğinde yatarak tedavi gören hastaların aldıkları hizmetin kalitesini sorgulamak ve elde edilen verileri değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada Sağlık Bakanlığı Hasta Memnuniyeti Standart Anketi Ek 3/A kullanılmıştır. 27.06.2007 -10.07.2007 tarihleri arasında çocuk cerrahisi kliniğinde yatarak tedavi gören 100 hastanın refakatçisine anket uygulanmış ve 39 soru yöneltilmiştir. Sorular serviste görev yapmayan bir personel tarafından sorulmuştur.

Bulgular: Refakatçilerin; % 94'ü hekimlere güvendiğini, % 92'si hekimlerin kendilerine nazik davrandığını ve %78'i sorularına anlayacağı şekilde cevap verildiğini belirtmiştir.

Refakatçilerin % 90'ı hemşireye güven duyduğunu, % 77'si hemşirelerin kendilerine nazik davrandığını ve % 76'sı sorularına anlayacağı şekilde cevap verildiğini belirtmiştir.

Hekim ve hemşire dışındaki personelden memnuniyet oranı ise % 95 olarak belirtilmiştir.

Buna karşılık refakatçilerin; hastanenin genel temizliğini % 55'i, oda temizliğini % 69'u, banyo ve tuvalet temizliğini ise % 28'i olumlu bulduklarını belirtmişlerdir. Havalandırmayı yeterli bulanlar % 54, gürültüye maruz kaldıklarını belirtenler ise % 30 olmuştur.

Genel olarak hastanemizin hizmet kalitesini iyi bulanların oranı % 63, ihtiyaç halinde hastanemizi yeniden tercih edeceklerini belirtenlerin oranı ise % 91 dir.

Sonuç: Bu tür çalışmalar, sağlık çalışanlarının özeleştirisi yapmasına imkan sağlaması açısından çok faydalıdır. Bununla birlikte kaliteli sağlık hizmeti vermenin; bu hizmeti veren sağlık personelinin buna yönelik ortaya koyacağı performansın yanında çalışılan ortamın fizik şartlarının da düzeltilmesi ile mümkün olabileceği açıktır.

QUESTIONNARY FOR PATIENT SATISFACTION AND RESULTS IN A
PEDIATRIC SURGERY CLINIC

Dışkapı Children's Hospital Pediatric Surgery Clinic, Ankara, Turkey

Introduction: Today, questioning the quality of the health services provided has become of utmost importance as well as the provision of the health services.

Purpose: The purpose of this study is to question the quality of the service-provided for the patients at pediatric surgery clinic and to evaluate the acquired data.

Material and Method: In this study, the Standard Patient Satisfaction Survey of the Ministry of Health was used (attachment 3/A). The survey, consisting of 39 questions, was administered to the companions of 100 patients receiving treatment between June 27th, 2007 and July 10 th, 2007. The questions of the survey were asked by a staff, who was not employed at the clinic.

Findings: Ninety-four percent of the companions stated that they trusted the doctors, 92 % of them stated that the doctors treated them kindly and 78 % of them said that the doctors responded to their questions in such a way that they could understand.

Ninety percent of the companions stated that they trusted the nurses, 77 % of them mentioned that the nurses treated them kindly and 76 % of them said the nurses responded to their questions of such a way that they could understand.

The satisfaction rate of the companions regarding the staff other than the doctors and nurses was indicated as 95 %.

On the other hand, 55 % of the companions found the general cleaning satisfactory; 69 % of them found room cleaning satisfactory; and 28 % found the bathroom and toilet hygiene satisfactory. The percentage of the companions that found the air conditioning satisfactory was 54. Thirty percent of the companions stated that the environment was rather noisy.

The percentage of the companions that found the service quality of our hospital was 63; and 91 % mentioned that they would prefer to be treated in our hospital again in case needed.

Result: Such studies are quite beneficial as they provide the health service workers with the opportunity of self-criticism. On the other hand, a qualified health service requires a high level performance by the health staff as well as reconsidering the physical conditions of the workplace.

AMELİYATHANE HEMŞİRELERİNİN DELİCİ VE KESİCİ ALETLERLE YARALANMALARI VE
ALDIKLARI ÖNLEMLERİN İNCELENMESİ

P Ede Bozkurt, A İslamoğlu

Ege Üniversitesi Hastanesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Çalışma ameliyathane hemşirelerinin delici-kesici aletlerle yaralanma oranı, yaralanmaya neden olan faktörler, yaralanmayı rapor etme durumu ile hemşirelerin bu konudaki bilgi düzeyi ve aldıkları önlemlerin incelenmesi amacıyla planlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı olarak planlanan araştırmanın örneklemini 87 ameliyathane hemşiresi oluşturmaktadır. Veriler araştırmacılar tarafından geliştirilen anket formu ile yüz yüze görüşülerek toplanmış, SPSS 10.0 paket programında sayı, yüzde ve ki-kare testi kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Hemşirelerin % 57.4'ü 33 yaş ve üzeri, % 27.6'sı 14 yıldan daha uzun süredir ameliyathanede çalışmaktadır. Hastasının serolojisini öğrenmek isteyen hemşire oranı % 96,4, HBV aşısının yapılması gerektiğini savunan hemşire oranı % 96 iken HBV aşısı olmuş hemşire oranı % 85'tir.

Hemşirelerin % 47.1'i son bir yıl içinde, % 85.4'ü birçok kez, % 78'i dikiş iğnesi ile, % 65.9'u 08.00-12.59 saatleri arasında, % 80.5'i ameliyat sırasında yaralanmıştır. Hemşireler yaralanmaya neden olan faktörlere % 46.3 fazla iş yükü, % 31.7 dikkatsizlik cevabını vermiş, % 75.6'sı yaralanma sonrası yara alanını betadinele sildiğini, % 97.6'sı yaralanma sonrası rapor etmediğini; bunun nedenini % 47.1'i önemsemediği, % 42.3'ü rapor edileceğini bilmediği; infekte delici-kesici aletlerle yaralanma konusunda hemşirelerin % 77'sinin bilgisi olduğu, bu bilgiyi % 44.8'inin okuldan aldığı saptanmıştır.

Sonuç: Hemşireler yaralanma, yaralanmaya neden olan faktörler ve alınabilecek önlemler hakkında hizmet içi eğitimlerle bilgilendirilmeli, yeterli hemşire istihdamı sağlanmalı ve sağlık çalışanları için güvenli bir iş ortamı oluşturulmalıdır.

THE PENETRATING AND CUTTING DEVICE INJURES OF OPERATIONAL ROOM NURSES AND
INVESTIGATION OF THE PRECAUTIONS TAKEN BY THEM

Pediatric Surgery Department of Ege University Hospital, İzmir, Turkey

Purpose: This study was designed to investigate the incidence of the being wounded by penetrating cutting device in operational room nurses, factors causing to be wounded, the condition of reporting such wounds and their knowledge and precautions to prevent such injures.

Maternal and Method: As designed in a definitive Manner, the present study comprised 87 operational room nurses. Data were collected by face to face interviews using anketing forms developed by researchers, and were analysed by using SPSS 10.0 program with numeric, percent and chi-square tests.

Results: Of nurses, 57.4 % were equal or older them 33 years old and 27.6 % have been working the operation room longer them 14 years. The ratio of nurses who wonder about the serological profile of the patients was 96.4 %, who believe the necessity of HBV vaceination was 96 %, although 85 % of nurses were with HBV vaceination.

Of nurses, 47.1 % within lost 1 year, 85.4 % many times, 78 % with suturing needles, 68.9 % between 08.00 am and 12.59 pm hours and 80.5 % during the operation were wounded. The rations of factors leading to injures were indicated as 46.3 % for overworking and 31.7 % for careless working. The ratio of cleaning the wounded site with on iodinated solution us, 78.6 %. Because 47.1% of them were unaware, overall 97.6 % of nurses never reported developed that they never reported such injuries. As 44.8 % of them having knowledge from the school education, it was found that overall 77 % of nurses had knowledge about injected penetrating cutting device wounds.

Conclusion: Nurses must be educated and informed about wounds caused by penetrating cutting devices, leading factors and precautions moreover, the employment of nurses in adequacy and the safety of the conditions of health workes must be provided.

OLGU SUNUMU: ATEŞLİ SİLAH YARALANMASINDA HEMŞİRELİK BAKIMI

S Ertürk, A İslamoğlu

Ege Üniversitesi Hastanesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Çocukların meraklı ve hareketli olmaları, ateşli silahların ulaşılabilir yerde olması, yaralanmaları arttırmaktadır. Bu da mortalite-morbiditenin yükselmesine neden olmaktadır.

11 yaşındaki erkek olgu kardeşiyle birlikte av tüfeğiyle oynarken, batının sol yanından yaralanarak, başvurduğu hastanede eksplere edildikten sonra, post operatif yoğun bakım ihtiyacı nedeniyle yatırıldı. Genel durumu kötü, bilinci yarı açık, oryantasyonu bozuktur. Paramedian insizyonu, kolostomisi, sağ alt kadranda iki adet dreni, sol yanda bir dren ve bir üreter stenti bulunan olgu taşıkardi, takipne, hipotansiyon, ateş bulgularıyla monitörize edilerek izleme alındı. İzlemin birinci gününde genel durumunda bozulma sonucu yeniden eksplere edilen olguya; nekrotik ince barsakların çıkartılarak, ileal anostomoz ,transvers loop kolostomi açıldı. Sol üretere dren yerleştirilerek batın sol yandan çıkartıldı, retroperitoneal bölgeye batın sağ ve sol yanına dren yerleştirildi. Beşinci gün insizyondan safıralı geleni olması üzerine tekrar eksplorasyon uygulandı. Anastomozlara revizyon ve üretere jj kateter yerleştirildi.

Post operatif birinci gün total parenteral nutrisyon, antibiyotik ve taze donmuş plazma başlandı. Kan transfüzyonu yapıldı. İzlem süresince *Acinetobacter Baumannii*, Koagülaz(-)Stafilokok, *Enterococcus Faecium*, Maya mantarı üredi.

Olguya solunum fonksiyonunda değişiklik, kanama riski, sıvı-elektrolit dengesinde bozulma, hipertermi, enfeksiyon, ağrı, fiziksel hareket kısıtlılığı, deri bütünlüğünde bozulma, stoma bakımı, kateter bakımı, aile-çocukta anksiyete hemşirelik tanılarıyla üst düzey bağımlı hasta grubu standartlarına uygun bakım verildi. İzleminin 49. gününde atelektazi, plevral effüzyonla uyumlu Akut Respiratuar Distress Sendromu saptanarak Çocuk Sağlığı Hastalıkları yoğun bakımına devredildi. Olguda 53. günde sepsis multi-organ yetmezliği nedeniyle exitus gelişti. Ateşli silah yaralanmaları hastanede kalış süreleri uzun ve mortalite-morbidite oranları yüksek bir travma grubu olması açısından özellikle çocukların korunması için stratejiler geliştirilmelidir.

CASE REPORT: NURSING CARE IN FIREARM WOUNDS

Pediatric Surgery Department of Ege Universty Hospital, İzmir, Turkey

Curiosity and high activity of the children, and easiness to reach firearms all make increase the chance of getting injury. These factors also increase the mortality and morbidity rates.

An 11 y.o boy who was explored in another hospital after he had been wounded while playing with his brother with a rifle was hospitalized because of the need to care in intensive care unit. His general status was poor with deminished cognitive function, and bad orientation. The patient who had paramedian laporotomy incision, cholostomy, two drains on right below quadrant, another drain on left side, and ureter stend, was monitored with findings of tachycardia, tachipnea, hypotansion and high fever. He was rrexplored, ileal anostomosis and transverse loop cholostomy were performed because of the regresion in the general status in the first follow-up day. Left ureteric drain was placed and exteriorized from the left of the abdomen. Drains were placed in the retroperitoneal space and left and right sides of the abdomen reexploration was performed again on 5 th follow-up day because of the biled discharge from the abdominal incision. After the revision of the anostomoses and ureteric jj catheter was placed.

Total parenteral nutrition, antibiotic management and fresh froizen plasma were supplemented on postoperative 1 st day. Blood transfusions were also given in microbiological culteres during follow-up. *Acinetobacter Baumanni*, coagulose (-) sphylocos, *Enterocosus Faecium*, and maya fungi were identified.

High dependent patient care was given to patient because ofthe diagnoses of poor respiratory functions, high bleeding risk, impaired fluid electrolyte balance hypotermia, infection, restricte physical movements, impaired, skin integrity, the need for stoma and catheter care and anxitey of family and child. The patient was transfered to the pediatric intensive care unit on 49 th days of follow up with diagnosis of acute respiratory distress syndrome characterized by atelectasis and pleural effusion. The patient died on postoperative 55 th day because of sepsis and multi organ failute.

The firearm wounds as having longer in hospital care and higher mortality and morbidity ratios new strategics need to be developed especially to the children.

OLGU SUNUMU: TORASİK EKTOPIA KORDİS ANOMALİLİ HASTADA HEMŞİRELİK BAKIMI
M Boyacı, G Karayağız Muslu, N Akçay, Z Başbakkal, H İlhan
Eskişehir Osman Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi Kliniği, Eskişehir
Ege Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu, İzmir

Torasik Ektopia Kordis Anomalisi etyolojisi belli olmayan ve üst orta hat defekti sonucu kalbin göğüs duvarı dışında yer almasıdır. Kalp apeksinin yönü sıklıkla öne ve yukarı doğrudur. İntrensek kardiyak anomali olarak özellikle fallot tetralojisi, pulmoner arter stenozu, büyük arterlerin transpozisyonu ve VSD sık olarak gözükür. Hastamız 18 yaşındaki annenin ilk gebeliğinden 2700 gram ağırlığında NSVY ile miyadında doğdu. Prenatal yapılan USG takiplerinde bebekle ilgili patoloji saptanmadı. Doğum sonrası kalbin torasik seviyede göğüs kafesi dışında görülmesi nedeni ile hastanemize gönderilen olgu Çocuk Cerrahisi Kliniğine yatırıldı. Olgunun fizik muayenesinde spontan solunumun olduğu, her iki hemitoraksın solunuma eşit katıldığı ve göbek üzerinden yukarıya doğru kalbi de içine alan orta hatta defektin olduğu görüldü. Bu defekten kalbin tamamen göğüs dışına çıktığı, apeksin yukarıya, boyuna doğru yöneldiği görüldü. Kalp tamamen çıplak görünümde idi. Defekt iyobanlı drep ile kapatıldı. Hasta monitörize edildi. Yatışının 4. günü solunum sıkıntısı nedeni ile entübe edildi, beslenmesi kesildi. 5. gün satürasyonu düşen olan SIMV modunda respiratöre bağlandı. 10. günü göğüs ve karın yan duvarında kalbi örtecek kadar deri gelişmesi amacı ile bilateral olarak ekspander balonu yerleştirildi. Hasta belirli aralıklar ile ekspanderlara serum fizyolojik verilerek şişirildi. Olgu 40 gün yoğun bakımda izlendi. Üst düzey bağımlı gruba alınarak hava yolu açıklığını sürdürmede yetersizlik, solunum fonksiyonlarında değişim, kardiyak outputta azalma, doku perfüzyonunda değişim, sıvı elektrolit dengesinde bozulma, beslenmede yetersizlik, emzirmenin kesintiye uğraması, deri bütünlüğünde bozulma, konforda değişim, aile sürecinde değişim, ebeveyn rol performansında yetersizlik, enfeksiyon riski, kanama riski tanıları ile standartlara uygun bakım verildi. Olgu 40 günlük iken dışarıda bulunan kalbin deri greftleri ile sarılması amacı ile operasyona alındı ve postoperatif takiplerinde kardiyak arrest gelişen hasta aynı gün excitus oldu.

CASE PRESENTATION: NURSING CARE IN PATIENTS WITH
 THORACIC ECTOPIA CORDIS ANOMALY

Pediatric Surgery Clinic, Faculty of Medicine, Eskişehir Osman Gazi University, Eskişehir,
Nursing School, Ege University, Izmir, Turkey

Thoracic Ectopia Cordis Anomaly is a rare congenital malformation characterized by the protrusion of heart out of the thorax caused by midline defects and often associated with an unspecified etiology and the cephalic orientation of the apex. Tetralogy of Fallot, pulmonary stenosis, transposition of the great arteries and VSD are frequently reported intrinsic cardiac anomalies.

Our patient was born timely from the first pregnancy of an 18 year old mother by NSVD (Normal Spontaneous Vaginal Delivery) weighing 2700 grams. Prenatal ultrasound follow-ups revealed no pathological situation. Having been dispatched to our hospital with the diagnosis of the postnatal protrusion of heart, the case was hospitalized in pediatric surgery clinic.

In the physiological examination, it was reported that breathing was spontaneous, both hemithoraxes equally contributed to breathing and a midline defect including heart was noted starting from abdominal region and oriented vertically, which illustrated that the heart protruded out of the chest wall with a cephalic orientation of the apex and was almost exposed. The defect was covered with Ioban drapes and the patient was monitored. On the fourth day of hospitalization, the patient was intubated due to dyspnea and nourishment was ceased. On the fifth day, the patient was connected to mechanical ventilation in SIMV mode because of low saturation. On the tenth day, an expander balloon was inserted bilaterally with the purpose of allowing tissue development on the side walls of thorax and abdomen so as to cover the heart. The expander was gradually filled with salt-water solution. The case was monitored for 40 days in the intensive care unit and was given standard nursing care with the diagnosis of incapability of maintaining respiration, changes in respiratory functions, decline in cardiac output, changes in tissue perfusion, disturbance of the water electrolyte balance, malnutrition, interruption of breastfeeding, impaired skin integrity, changes in comfort, changes in family procedures, insufficiency of parental role performances, and infection and bleeding risk, and thus considered as a high-level dependent patient. On the fortieth day, the case was taken to operation in order that the heart could be skin grafted. However, the patient developed cardiac arrest during the postoperative follow-up and succumbed in the same day.

GENEL VÜCUT TRAVMASI OLAN ÇOCUKLARIN İHMAL-İSTİSMAR VE VERİLEN HEMŞİRELİK BAKIMI YÖNÜNDEN DEĞERLENDİRİLMESİ

F Küçükfalay, E Törüner, F Erdemir, R Keçialan

Başkent Üniversitesi Hastanesi,

Başkent Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Ankara

Giriş/Amaç: Genel vücut travması, çocuklarda morbidite ve mortalitenin en önemli nedenlerinden birini oluşturmaktadır. Genel vücut travmasında hemşirelik yönetimi sadece fizyolojik yaralanma bakımını değil aynı zamanda çocuğun emosyonel durumunun, gelişimsel ihtiyaçlarının, ailesinin değerlendirilmesini ve travmaların önlenmesini de içermektedir. Çalışmamızda, genel vücut travması olan çocuklarda ihmal-istismar durumu ve ve hemşirelik girişimlerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: 2003-2007 yılları arasında kurumumuzda genel vücut travması ile takipleri yapılan çocukların sosyodemografik özellikleri, kaza tipleri, ihmal-istismar belirlenme durumu ve hemşirelik girişimleri retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Çalışmamızda, kriterlere uyan 0-18 yaş grubu toplam 29 hasta değerlendirilmiştir. İhmal ve istismar olgularını değerlendirebilmek için motorlu taşıt kazalarından sadece araç dışı kazalar incelemeye alınmıştır.

Bulgular: Genel vücut travmasının en sık 6-12 yaş grubunda (% 55.1) görüldüğü, çocukların % 51.7'sinin (n=15) erkek, % 48.2'sinin (n=14) kız olduğu belirlenmiştir. Genel vücut travmasının oluş nedenlerinin dağılımı: 18 olgu (% 62.1) araç dışı yaralanma, 8 olgu (% 27.7) balkondan ya da salıncaktan düşme, 3 olgu (% 10.2) diğer (çarpma ve vurma) şeklinde bulunmuştur. 1 olguda istismardan şüphelenilmiştir. Veri toplama, vital bulgular, sıvı izlem ve aldığı çıkardığı formu bütün olgularda doldurulmuştur. Bilinç-pupil-ekstremiteler değerlendirilmesi 19 olguda (% 65.5), ağrı değerlendirilmesi ise 23 olguda (% 79.3) yapılmıştır. Ağrı skoru pozitif olan 5 olguda (% 21.7) analjezik uygulaması yapılmamış, ağrı skoru negatif olan 6 olguda (% 26) ise analjezik uygulaması yapılmıştır. Olguların hiçbirine kazalara yönelik eğitim verilmemiştir.

Sonuç/Tartışma: Literatürle uyumlu olarak çalışmamızda da araç dışı kazalar genel vücut travmalarının önemli bir çoğunluğunu oluşturmaktadır. Hemşirelik girişimlerinde de sistemlerin iyi bir şekilde tanınması ve değerlendirilmesi yapıldıktan sonra kayıtların eksiksiz bir biçimde doldurulması, kazaların önlenmesi konusunda eğitim verilmesi ve ihmal-istismar yönünden değerlendirilmesi ile bakımın kalitesinin artırılacağına inanılmaktadır.

EVALUATION OF NEGLECT-ABUSE AND NURSING INTERVENTIONS IN CHILDREN WITH MULTIPLE TRAUMAS

Başkent University Hospital, Ankara,

Başkent University, Health Sciences Faculty Department of Nursing and Health Services, Ankara, Turkey

Purpose: Multiple traumas are one of the most important reasons of morbidity and mortalities in children. The nursing management of multiple traumas includes not only physiological wound care but also the evaluation of emotional status, developmental needs, child's family, and precautions of traumas. In our study, it is aimed to evaluate the neglect-abuse and nursing interventions in children with multiple traumas.

Materials and Methods: Children with multiple traumas were evaluated as retrospectively for social demographic features, trauma types, presents of neglect-abuse, and nursing interventions. Total 29 children who are 0-18 years old and match the study criteria were investigated in our study. To evaluate the neglect and abuse cases, only traumas which take place out of vehicle were included in motor vehicle injuries.

Results: Multiple traumas were found mostly between 6-12 years old (% 55.1). It was determined that 51.7 % (n=15) of children were male and 48.2 % (n=14) were female. The reasons of multiple traumas are out of motor vehicle injuries in 18 (62.1 %), falling down injuries from balcony or swing in 8 (27.7 %), and others (strike and beat) in 3 (10.2 %) cases. It was suspected from abuse in one case. Data collection, vital signs, intake-output forms were filled out in all cases. Consciousness, pupil and extremity assessment was done in 19 (65.5 %) and pain assessment was done in 23 (79.3 %) cases. Analgesics were not given in 5 cases whose pain scores were positive and analgesics were given in 6 cases whose pain scores were negative. Injury precaution education was not given any cases.

Conclusion: In our study, it was found that the motor vehicle injuries which take place out of the vehicle caused most of the multiple traumas as indicated in the literature. In the nursing interventions, filling out the documents completely after the scanning and the assessment of the systems, giving education about injury precautions and assessing the child for neglect-abuse will improve the quality of care.

GASTROŞİZİSLİ HASTADA AMELİYAT ÖNCESİ VE SONRASI HEMŞİRELİK BAKIMI

G Ay Türker, A Oto, N Demir, D Demir

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Primer greftli onarım yapılan gastroşizisli bebekte ameliyat öncesi ve sonrası hemşirelik bakımı uygulamalarıyla iyileşme sürecinde hızlanmayı gözlemek.

Olgu: 22 yaşında sağlıklı anneden 36'ncı gebelik haftasında spontan normal vajinal yolla 2500 gr ağırlığında doğan erkek hasta gastroşizis tanısı ile yenidoğan cerrahisi servisine yatırıldı. Fiziksel incelemede tüm barsaklar ve mide karın dışındaydı. Hasta açık yatağa alındı. Karın dışındaki barsaklardan hızlı ısı ve sıvı kaybına ikincil hipotermi gözlenen hasta ısıtıldı. Organlar ılık serum fizyolojikle yıkandıktan sonra nemli ve ılık steril spançlar ile kapatıldı. Organların kirlenmesi en aza indirilip ısı kaybı önendi. N/G sonda konulup sık sık aspire edilerek, barsakların hava ile genişlemeleri ve kusma/aspirasyon olasılığı önendi. Daha sonra ameliyathanede 2 mm kalınlığında gortex yama ile karın duvarı onarımı yapıldı. Ameliyat sonrası endotrakeal entübasyon tüpü, santral venöz kateter, N/G sonda ve üretral sondası bulunan hasta yenidoğan cerrahisi yoğun bakım ünitesinde açık yatakta izlendi. Olgumuz; postoperatif 14. günde gavajla beslenmeye başlandı. Beslendikten 14 saat sonra safralı kusması oldu, beslenmesine ara verildi. Yedi gün sonra tekrar oral beslenmeye başlandı ve beslenmesi yavaş yavaş artırılarak postoperatif 42. günde sorunsuz olarak taburcu edildi.

Sonuç: Yoğun bakım gerektiren ağır bir doğumsal anomali olan gastroşizis tedavisinde; cerrahi işlem öncesi ve sonrası hemşirelik izlem, bakım ve uygulamaları iyileşme sürecini olumlu yönde etkilemektedir.

PREOPERATIVE AND POSTOPERATIVE NURSING CARE IN CASES WITH GASTROSCHISIS

Hacettepe University Department of Pediatric Surgery, Ankara, Turkey

Purpose: To observe the clinical improvement in gastroschisis cases having primary repair with greft, with the aid of nursing care in pre- and postoperative period.

Case: The male patient with gastroschisis has been hospitalized in the newborn surgery service, born with normal vaginal delivery, from the healthy mother of 22 years of age, in the 36th gestational week. In the physical examination, the stomach and the whole intestine were out of the abdomen. The patient has been transferred to the open bed, was heated since hypothermia was observed secondary to rapid loss of heat through intestines. The organs were covered with sterile, moist sponges after cleaned with warm serum physiologic solution. The loss of heat has been prevented. Via the frequent aspiration of the nasogastric catheter, the risk of vomiting and aspiration because of fullness of intestines with gas has been omitted. After such primary care, the abdominal defect has been repaired with gortex patch of 2 mm thickness in the operating theatre. The patient has been observed in the open bed of the intensive care unit with endotracheal tube, central venous catheter, nasogastric suction and urethral catheter in the postoperative period. Gavage feeding has been started on the 14th postoperative day. Because of bilious vomiting 14 hours after onset of feeding, it has been stopped. The feeding has started seven days later again and has been increased steadily. The patient has been discharged uneventfully on the 42nd postoperative day.

Conclusion: In the management of gastroschisis which is a severe congenital anomaly with necessity of intensive care; the pre- and postoperative nursing care and manipulations provide better clinical improvement of the patient.

TRAVMA SONRASI PANKREAS YARALANMASI VE POSTOPERATİF HEMŞİRELİK BAKIMI

M Boyacı, N Akçay, G Karayağız Muslu, B Bolşık, H İlhan

Eskişehir Osman Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi Kliniği, Eskişehir

Ege Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu, İzmir

Trafik yoğunluğu ve beraberinde artan kazalar bisiklet kazalarının görülme sıklığını arttırmaktadır. Karın travmalarının yaklaşık % 1-3'ü de pankreatik yaralanmalardan oluşmakta ve mortalite oranı da % 10-25 arasında oluşmaktadır. Pankreas konum itibarı ile arkada kolumna vertebralis, yanlarda kostalar, önde mide ve kolon ile korunmasına karşın pankreası yaralayacak kadar kuvvetli bir travma karındaki diğer organlara da zarar verebilmekte ve bu da tanı ve tedavi sürecini güçleştirebilmektedir.

Bisikletten düşme sonucu bisikletin direksiyonu epigastrium bölgesine çarpan, karın ağrısı ve kusma yakınması ile acil serviste değerlendirilen olgu genel vücut travması tanısı ile izlem amaçlı Çocuk Cerrahisi Kliniğine yatırılmıştır.

Fizik muayenede epigastrik bölgede direksiyon çarpma izi ve hassasiyet mevcut, diğer sistem bulguları olağandı. Olgunun kusma yakınması nedeni ile oral alımı kesilmiş, sıvı tedavisi ve H2 reseptör antagonisti tedavisine başlanmıştır. Aynı zamanda takiplerinde ağrısı olması nedeni ile analjezik uygulanmıştır. Yatışın 3. gününde olguya subtotal pancreatektomi operasyonu uygulanmıştır. Yaşam bulguları iyi olan olguda ek bir problemi saptanmamıştır.

Bu bilgiler ışığında klinikte izlenmekte olan 11 yaşındaki olgunun hemşirelik bakım yönetimi sunulacaktır.

POSTTRAUMATIC PANCREAS INJURY AND POSTOPERATIVE NURSING CARE

Pediatric Surgery Clinic, Faculty of Medicine, Eskişehir Osman Gazi University, Eskişehir

Nursing School, Ege University, İzmir, Turkey

Traffic density and the increasing number of traffic accidents have also given rise to the prevalence of bicycle accidents. Besides, approximately 1-3 % of abdominal traumas are pancreatic injuries with a mortality rate of 10-25 %. Although pancreas is supported by columna vertebralis, costae on sides and stomach and colon in front, a trauma severe enough to damage pancreas is also likely to injure other organs in the abdominal region, which may further hinder diagnosis and treatment procedures.

The case of this study was reported to have fallen down from the bicycle and injured when the handlebar of his bicycle hit his epigastric area. The patient was admitted to the emergency service with complaints of stomach ache and vomiting and hospitalized in the pediatric surgery clinic for monitoring and evaluation with the diagnosis of general trauma.

In the physiological examination, the findings were reported to be normal except the marks of the accident in epigastric area and sensitivity. On complaints of vomiting, oral intake was ceased and liquid therapy and H2 receptor antagonist therapy were administered along with analgesics for the complaints of pain. On the third day of hospitalization, the case underwent a subtotal pancreatectomy and no further problems were observed in the patient whose findings were reportedly stabilized.

In the light of these findings, the nursing care of the 11 year old patient monitored in the clinic will be presented.

KOROZİF MADDE İÇİMİ NEDENİYLE HASTANESİNE YATIRILAN OLGULARIN
DEĞERLENDİRİLMESİ

R Keçialan, F Cantekin, F Erdemir, B Alpay

Başkent Üniversitesi Ankara Hastanesi,

Başkent Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Ankara

Amaç: Bu tanımlayıcı çalışmada korozif madde içimi nedeniyle hastaneye başvuran olguların ve özelliklerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışma Başkent Üniversitesi Ankara Hastanesi'ne 01.01.2000-01.12.07 tarihleri arasında korozif madde içimi nedeniyle hastaneye yatırılan 37 çocuğun tıbbi ve hemşirelik kayıtlarının retrospektif olarak incelenmesi ile yapılmıştır. Kayıtlar, oluşturulan bir veri toplama formu kapsamında; çocuğun yaşı, cinsiyeti, içilen madde türü, evde yapılan girişimler, özafagusta yanık gelişme ve dilatasyon yapılmı durumuna ilişkin özellikleri dikkate alınarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Hastaneye yatırılan 37 olgunun % 56.8'i kız, % 43.2'si erkek olup, % 59.5'u 1-2 yaşında, % 18.9'u ise 3-6 yaşındadır. İçilen maddelerin çoğunluğu ev temizliğinde kullanılan maddeler olup, en çok içilen madde (% 27.9) güçlü bir çözücü olan "yağ-çöz" dür. Sıklıkla içilen diğer maddeler kireç çözücü (% 16.2), lavabo açıcı (% 16.2) ve çamaşır suyu (% 13.5). Kasıtlı olarak korozif madde içimi olgusuna rastlanmamıştır.

İncelenen 37 olgunun 25'i (% 67.6) yalnız özafagoskopi yapılarak iyileşme ile taburcu edilmiş, 12'si ise (12'si ise (% 32.4) sürekli tıbbi izlem ve tedaviye alınmıştır. Çalışma kapsamındaki 37 hastanın 19'unda (% 51.4) özafagus yanığı tespit edilmiş ve bu 37 olgunun 17'sine (% 45.9) dilatasyon yapılırken, 2'sine (% 5.4) medikal tedavi uygulanmıştır. Bir kez dilatasyon yapılan olgu sayısı 7'dir (% 18.9). Bir olgu 56 kez dilatasyon programına alınmıştır (% 2.7). Gastrotomi açılan ve kolon interpozisyonu ameliyatı yapılan olgu sayısı 5'tir (% 13.5). Ayrıca, çalışmada 19 yıl önce sulandırılmış defne sabunu içen ve şu an 21 yaşında olan bir olgunun öyküsü ayrıntılı olarak değerlendirilmiş ve korozif madde içiminin yaşam kalitesi üzerine sonuçları tartışılmıştır.

Sonuç: Korozif madde içimi özellikle 0-3 yaş dönemindeki çocuklarda meydana gelen, sonuçları itibariyle yaşam kalitesini olumsuz yönde etkileyen ve uzun süre tıbbi izlem gerektiren durumlara neden olabilen ve önenebilir bir durumdur. Korozif madde içimlerinin önlenmesi için ebeveynlerde -özellikle riskli olan 0-6 yaş dönemi çocuğu olan- farkındalık yaratılması ve güvenli bir çevre oluşturulmasında hemşirenin önemli sorumlulukları vardır.

ASSESSMENT OF CASES WHO HOSPITALIZED BECAUSE OF DRINKING
CORROSIVE SUBSTANCE USAGE

Başkent University Hospital, Ankara,

Başkent University, Health Sciences Faculty Department of Nursing and Health Services, Ankara, Turkey

Objective: In this definitive study cases who hospitalized because of drinking corrosive substance and their characteristics are aimed to be assessed.

Method: This study was conducted in Baskent University Ankara hospital by assessment of 37 children who hospitalized between 01.1.2000 and 01.12.2007 because of drinking corrosive substance. Records assessed using a data collection form in which the children's age, gender, substance type, attempts in patient's home, esophageal burning development, dilatation status were taken in to consideration.

Findings: 56.8 percent of cases who hospitalized were male and the rest were female, 59.5 percent were between 1-2 ages and 18.9 percent were between 3-6 ages. Majority of the substances were ones which were being used for cleaning purposes and the most frequently drunk substance was "grease-dissolve" which is a strong dissolver. Other frequently drunk substances were "lime-dissolver" (% 16.2), "pipe congestion opener" (% 16.2) and bleach (13.5). No cases were encountered which a corrosive substance were drunk on purpose.

25 (% 67.6) out of 37 cases assessed were discharged with healing depending on esophageoscopy treatment and the other 12 (% 32.4) were kept hospitalized for permanent treatment purposes. 17 (% 45.9) out of 37 patients who are in scope of the study took dilatation treatment on the other hand 2 patients took medical treatment. The number of patients who took dilatation treatment only one time is 7 (% 18.9). 1 (% 2,7) patient took dilatation treatment 56 times. Also, in this study, a case story that drunk diluted bay soap 19 years ago was evaluated particularly. What the results to drink corrosive substance on the quality of life was discussed in this study.

Conclusion: Corrosive substance drink is occurred in children, especially between 0 and 3 years old that impact the quality of life negatively and a medical observation can be necessary for a long period. Also, it can be a preventable situation. The nurses have important roles to prevent corrosive substance drink by providing awareness to parents who have children especially between 0 and 6 years old and to provide safety environment.

EGE ÜNİVERSİTESİ ÇOCUK CERRAHİSİ KLİNİĞİ YANIK MERKEZİNDE İZLENEN
HASTALARIN ANNELERİNİN RUHSAL DURUMLARI

H Cevher, U Yıldız, Ü Arslan, A Çelik, O Ergün, G Özok

*Ege Üniversitesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı,
Psikiyatri Anabilim Dalı, İzmir*

Yanık yaralanması çocuk için fiziksel ve ruhsal bir travmadır. Bu durumdan çocuk kadar aile de etkilenir. Çocuk genellikle hastane de anne refakatinde yatmaktadır. Bu nedenle yanık hem çocuğun hem de annenin ruhsal durumunu etkileyecektir.

Bu çalışmada, 2002-2006 yılları arasında Ege Üniversitesi Çocuk Cerrahisi Yanık Biriminde yatırılarak tedavi edilen 82 olgunun annelerinin ruhsal durumları değerlendirilmiştir. Gönüllülük ilkesi ve çalışmanın amacı konuşularak, katılmayı kabul eden annelere Sosyodemografik Bilgi Formu, Durumluk-Sürekli Kaygı Ölçeği (State-Trait Anxiety Inventory, STAI-S ve STAI-T), Beck Depresyon Ölçeği (Depression Inventory, BDI) verilmiştir. Kontrol grubu olarak hasta çocuğu olmayan ve daha önce böyle bir travma yaşamayan annelere aynı ölçekler verilmiştir. Elde edilen veriler SPSS istatistik programında analiz edilmiştir.

Olguların, 29'u (% 35.4) kız, 53'ü (% 64.6) erkektir. Çocukların yaş ortalaması 4,16 (min:1yaş, max:18 yaş) ve 67 (% 81.7) çocuk okul öncesi dönemdedir. Çocukların annelerinin yaş ortalamaları 30.2'dir. Annelerin % 49 (% 59.8) ilkokul mezunu ve 70'i (% 85.4) ev dışında bir işte çalışmamaktadır. Olguların 45'i (% 54.9) sıcak su, 13'ü (% 15.9) alev, 9'u (% 11.0) yemek, 4'ü (% 4.9) elektrik, 7'si (% 8.5) süt, 2'si (% 2.4) kızgın yağ ile yanmıştır. 44'üne (% 53.7) tıbbi ve 38'ine (% 46.3) tıbbi ve cerrahi tedavi uygulanmıştır. Yanıkta yatan çocukların anneleri ile kontrol grubundaki annelere verilen ölçekler karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılaşma saptanmıştır (p<0.05).

Yanık yaralanmasının tedavi sürecinde, çocuk kadar anne de travma yaşamaktadır. Bu sürecin en az travmatik olabilmesi için çocuklarla birlikte annelerin de ruhsal durumlarının değerlendirilip desteklenmesi gerekmektedir.

PSYCHOLOGICAL STATUS OF MOTHERS OF BURN PATIENTS ADMITTED TO THE BURNS UNIT
OF EGE UNIVERSITY DEPARTMENT OF PEDIATRIC SURGERY

*Ege University Faculty of Medicine Department of Pediatric Surgery,
Department of Psychiatry, Izmir, Turkey*

Burn injury is a physical and psychological trauma for the pediatric patient. The parents are equivocally affected. The pediatric patient is generally accompanied by the mother during the hospital stay. Therefore, burn injury influences mother's psychological status as well as the child's.

Current study evaluated the psychological status of 82 mothers admitted together with their burned children between 2002 and 2006. Following the informed consent of the mothers, they were asked to fill out "Sociodemographic Information, State-Trait Anxiety Inventory (STAI-S and STAI-T) and Beck Depression Inventory (BDI) forms. Controls were chosen from mothers who had never experienced such traumas previously. Data were analyzed using SPSS for Windows statistical software.

29 (35.4 %) were girls and 53 (64.6 %) were boys. Mean age was 4,16 (min: 1years, max:18 years) and 67 (81.7 %) were in the preschool age group. Mean age of mothers was 30.2. 49 (59.8 %) of mothers were elementary school graduates and 70 (85.4 %) of them were housewives. There were 45 (54.9 %) scalds, 13 (15.9 %) thermal, 9 (11.0 %) hot dish, 4 (4.9 %) electricity, 7 (8.5 %) hot milk, and 2 (2.4 %) hot oil burns. 44 (53.7 %) of those were managed by dressings while 38 (46.3 %) patients required surgery (excision and/or grafting) as well. There was a significant difference between the mothers of burn patients versus controls (p<0.05).

Burn management is traumatic to both patients and their mothers. It is mandatory to validate the psychological status of burn patients as well as their mothers in order to provide less traumatic care.

TOPLUMUN SOSYOKÜLTÜREL YAPISININ ÇOCUK YANIKLARI İLE İLİŞKİSİ

F Kul, Ü Şenel, S Saydam, E Şenel

*Dışkapı Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Cerrahisi Kliniği,
Anestezi Kliniği, Ankara*

Giriş ve Amaç: Çocuk yanıkları, yüksek morbidite ve mortalite oranları ile kazalara bağlı ölümler arasında önemli bir yer tutar. Tedavinin zorluğu ve maliyetinin yüksekliği nedeni ile koruyucu önlemler ve eğitim çok önemlidir.

Amaç: Bu çalışmada amacımız; Yanık nedeni ile hastanemize başvuran hastaların yaşadığı sosyokültürel çevreyi incelemek ve elde edilen verilerin ışığında önleyici tedbirlere katkı sağlamaktır.

Gereç ve Yöntem: Ocak 2007 ile Haziran 2007 tarihleri arasında Ankara Dışkapı Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesinde yatırılarak tedavi edilen 42 major yanık olgusunun ailesine yöneltilen sorular yardımıyla, çocuğun yaşadığı sosyokültürel ve fiziki şartlar, anne ve babanın eğitim durumu, gelir düzeyi, çocuk sayısı, evin ısınma şekli, yemek yenen yer, yandığı madde, annenin olay sırasında nerede olduğu, yanık sonrası iz kalıp kalmadığı soruları aileye yöneltildi. Elde edilen veriler SPSS 9.05 Windows programına istatistiksel analiz için kayıt edildi.

Bulgular: Hastaların ortalama yaşı 1.84 (5 ay-13 yaş), ailelerin % 95.5'inin il merkezinde, % 45.5'inin gecekonduda oturduğu, % 70.8'inin doğal gaz ile, % 29.5'inin soba ile ısındığı ve evlerin % 52.3'ünün 3 ve daha az odaya sahip olduğu öğrenildi. Annelerin % 70.5'inin ilkökul mezunu olduğu, babaların % 56.8'inin ilkökul mezunu olduğu veya okuryazar olmadığı, ortalama çocuk sayısı 2,39 (1-6), ailelerin % 52.3'ünün 500 YTL. ve daha az geliri olduğu öğrenildi. Olguların % 81.8'i sıcak su yanığı olarak servise kabul edildi. Ailelerin % 70.5'inin yemeği mutfak dışında bir odada ve yer sofrasında yediği öğrenildi. Çocuğun yanığa maruz kaldığı sırada anneleri % 50'sinin evin başka bir odasında veya evin dışında olduğu ve olguların %.....'sında olayın kaza ve ihmal nedeniyle oluştuğu tesbit edildi. Yanık ünitesinden taburcu edilen hastaların % 18.2'sinde yanığa bağlı skar dokusu oluştuğu tespit edildi.

Sonuç: Yanık nedeni ile hastanemize kabul edilen olguların büyük kısmının şehirlerde yaşamalarına rağmen geleneksel köy kültürünü devam ettiren, eğitim düzeyi düşük ve ekonomik olarak dar gelirli ailelerin çocukları oldukları ve yanığın genellikle ailelerin ihmali sonucu meydana geldiği değerlendirilmiştir. Sonuçlarımız ülkemizin ekonomik refah ve eğitim seviyesinin yükseltilmesi, toplumun bilinçlendirilmesi ve koruyucu önlemlere ağırlık verilmesi ile yanık sayısının azaltılabileceğini ortaya koymaktadır.

RELATION BETWEEN CHILDHOOD BURN AND SOCIOCULTURE OF THE SOCIETY

*Dışkapı Children's Hospital Pediatric Surgery Clinic,
Anesthesiology Clinic, Ankara, Turkey*

Introduction and Aim: Childburns, has an important place in accidental deaths due to its high morbidity and mortality ratio. The education and preventive measures are important, because the treatment of burns is hard and expensive.

Aim: The goal of this study is to improve the preventive cautions in the light of socio- cultural environmental findings within the burn cases included in this study

Material and Methods: 42 major burn cases whom has been treated in the DIŞKAPI CHILD HOSPITAL between the January 2007 and June 2007 period are included to this study. With a questionnaire form given to the families, the socio-cultural and physical environments, child's age, the number of children, the educational level of the family, income, heating system they're using, the place which they eat their meal, the reason which caused the burn, where the mother had been during the event and if there was a mark left after the burn, are learned.

The answers were saved in the programme SPSS 9.05 for Windows for the statistical analysis.

Results: The patients were between 5 months and 13 years of age. The mean value of ages were 1,84, % 95.5 of the families lived in city centrals, % 45.5 lived in improper shanty houses. % 70.8 heated their house with natural gas and the % 29.5 of them heated with stove and the % 52.3 of the houses had 3 or less rooms. The % 70.5 of the mothers and 56.8 % of fathers were elementary school graduates. fifty two percent of the families had a monthly income of 500YTL or less.

The % 81.8 of the hospitalized cases were hot water burn. % 50 of the mothers were busy in another room while the accident has occurred. Scar formation way found in % 18.2 of the cases which were treated in burn units.

Conclusion: The majority of our cases were found to be the members of low level income and education level families. Most of the cases had occurred due to ignorance of the family members who were in charge with child care during the day. Our study shows that the increase of economical welfare and educational level will eventually result in a decrease of burn cases in the community.

EGE ÜNİVERSİTESİ ÇOCUK CERRAHİSİ KLİNİĞİ YANIK MERKEZİNDE İZLENEN
HASTALARIN PROFİLİ

H Cevher, Ü Arslan, O Ergün, A Çelik
Ege Üniversitesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Yanık ünitelerinde yatan hastaların çoğunluğu 6 yaş altındaki çocuklardır. E.Ü.T.F. Çocuk cerrahisi kliniğinin yanık ünitesi genel olarak Ege bölgesine hizmet vermektedir. Yanık yüzde ve dereceleri ağır olan hastalar nakil yoluyla başvurmaktadır.

Bu çalışmada, 2002-2006 yılları arasında Ege Üniversitesi Çocuk Cerrahisi Yanık Biriminde yatırılarak tedavi edilen 208 olgu ile ilgili epidemiyolojik faktörler sunulmaktadır. Yanık Birimine yatarak izlenen 208 olgunun yakınları ile yüz yüze görüşme yöntemiyle, sosyo-demografik veriler, yanık yaralanmasının oluşu nedeniyle ilgili bilgiler alınmıştır. Tedavi süreci taburculuğa kadar takip edilmiştir. Elde edilen veriler SPSS istatistik programında analiz edilmiştir.

Olguların, 85'i (% 40.9) kız, 123'ü (% 59.1) erkektir. Çocukların yaş ortalaması 4,34 (min:3 ay, max:19 yaş) ve 165 (% 79.3) çocuk okul öncesi dönemde dir. 105 (% 50.5) olgu şehir merkezlerinden gelmiştir. Çocukların annelerinin yaş ortalamaları 30.2'dir. Annelerin 116'sı (% 55.8) ilkökul mezunu ve 167'si (% 80.3) ev dışında bir işte çalışmamaktadır. Olguların 118'i (% 56.7) sıcak su, 36'sı (% 17.3) alev, 18'i (% 8.7) yemek, 12'si (% 5.8) elektrik, 12'si (% 5.8) süt, 7'si (3.4) kızgın yağ, 5'i (% 2.4) sıcak temas yanığıdır. 204 (98.1) olgu ilk 1 saat içinde bir sağlık kuruluşuna ulaşmıştır. Kliniğimize ise 111'i ilk 4 saat içinde (% 53.4) başka bir sağlık kuruluşundan veya doğrudan ulaşabilmiştir. Olguların 140'ı (% 67.3) ikinci derece derin yanık ve yanık yüzdesi ortalama 15.8'dir (min:1.5-max:82). 107'sine (% 51.4) tıbbi ve 101'ine (% 48.6) tıbbi ve cerrahi tedavi uygulanmıştır. Hastanede kalış süreleri ortalama 18.45 (min:2, max:120) gündür.

Saptanan yanık yaşı çocukların hareketlerini kontrol etmede yetersiz olduğu erken gelişim döneminde dir. Erkek çocukların göreceli olarak daha çok risk altında oldukları görülmektedir. Annelerin eğitimlerinin düşük olması bir başka dikkati çeken unsurdur.

İyi bir eğitimle azaltılması mümkün olabilen yanık yaralanmalarında, bu gruplarla çalışılması çocukların acısını ve sağlık harcamalarını azaltacaktır.

THE DEMOGRAPHIC PROFILE OF BURN PATIENTS MANAGED IN EGE UNIVERSITY
PEDIATRIC SURGERY BURN UNIT

Ege University Faculty of Medicine Department of Pediatric Surgery Burn Unit, İzmir, Turkey

The patients managed in burn units are commonly under age of six. The burn unit of Ege University Faculty of Medicine Department of Pediatric Surgery takes care of Aegean region, and patients with severe degree and/or large burned area are admitted via triage system.

In this study, the related epidemiological factors on burn injury of 208 children treated in Ege University Faculty of Medicine Department of Pediatric Surgery Burn Unit between 2002 and 2006 are presented. Data were collected from relatives of patients by the method of face-to-face communication, and information about socio-demographic and mechanism of injury were recorded. Statistical analyses were performed by SPSS for Windows.

Eighty-five patients (40.9 %) were female, and median age was 4.34 years (3 months-19 years), 165 patients (79.3 %) were on preschool age. 105 patients (50.5 %) were populated in city centers. Median age of mother's was 30.2 years, and 55.8 % of these are graduated from elementary school, 80.3 % was housewife. Patients were injured with scalding (118 pts, 56.7 %), fire (36 pts, 17.3 %), hot meal (18 pts, 8.7 %), electrical appliances (12 pts, 5.8 %), hot milk (12 pts, 5.8 %), hot oil (7 pts, 3.4 %) and hot objects (5 pts, 2.4 %). Of the 204 patients have been reached a medical unit in an hour after injury, but 111 of these patients (53.4 %) were admitted to our burn unit in the first 4 hours after injury. Median total burned surface area was 15.8 % (min:1.5-max:82), and 67.3 % of patients had second-degree injury. 51.4% were -reated medically (dressing only), whereas 48.6 % were treated medically and surgically (debridement, grafting etc.). Median length of hospital stay was 18.45 (2-120) days.

Many patients were on the age of early motor developmental period. Male gender more risky than female for burn injury. Mothers' low educational status seems to one of the other risk factor. Dealing with these risky groups will decrease the incidence of this kind of injury, children's pain and health expenses for burn.

AMELİYATHANELERDE CERRAHİ GİRİŞİMLERLE ÇIKARILAN DOKU ÖRNEKLERİNİN TAKİBİ
Y Ulus

Hacettepe Üniversitesi Hastaneleri, Çocuk Cerrahisi Ameliyathanesi Teknisyeni, Ankara

Hastalıkların tanı ve tedavisinde, cerrahi girişim ile çıkarılan doku örneklerinin önemi büyüktür.

Bu dokularda uygulanacak frozen, flow sitometri veya normal takip gibi tanısal süreçlere göre değişen işlemler gerekmektedir. Dokular uygun takip edilmeyerek, ilgili üniteye uygun şartlarda ulaştırılmadığında, önemli olumsuzluklar yaşanabilmektedir.

Hastalar için çok önemli olan bu doku örneklerini uygun bir şekilde işlenmediğinde olası olumsuz sonuçları açıklanarak, cerrahi ile çıkarılan dokuların takibi işleminin önemi vurgulanacaktır.

THE IMPORTANCE OF FOLLOW UP OF SURGICAL SPECIMENS IN PEDIATRIC SURGICAL
OPERATING THEATRES

Hacettepe University Hospitals, Round Nurse of Pediatric Surgery, Ankara, Turkey

The specimes obtained through surgical procedures have outmost importance for patients.

If those specimens are not handled properly, the diagnostic value may decrease. Sometimes, the diagnosis may even be impossible.

The importance of handling surgical specimens will be stressed through the results of improper handling.

ÇOCUKLARDA BİOFEEDBACK CİHAZI KULLANILARAK VE KULLANILMADAN UYGULANAN
ÜROTERAPİNİN DİSFONKSİYONEL İŞEMEYE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

N Emir, İ Eşer, İ Ulman, A Avanoğlu

*Ege Üniversitesi Hastanesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı,
Ege Üniversitesi Hemşirelik Yüksek Okulu, İzmir*

Disfonksiyonel işeme (Dİ), tedavi edilmez ise idrar kaçırmadan, idrar yolu enfeksiyonları (İYE), veziköüretoral reflü (VUR) ve böbrek yetmezliklerine kadar gidebilen bir hastalıktır. Disfonksiyonel işemenin tedavisi hastaneye uzun süre gidip gelmeyi gerektirdiğinden, zaman ve ekonomik kayıplara, hastanın gereksiz ilaç kullanmasına, hastane enfeksiyonlarına ve stresine maruz kalmasına yol açmaktadır. Araştırma çocuklarda biofeedback cihazı kullanılarak ve kullanılmadan yapılan üroterapinin disfonksiyonel işemeye etkisinin incelenmesi amacıyla yapıldı.

Araştırma, Ege Üniversitesi Çocuk Cerrahisi Kliniğinde Ekim 2006-Temmuz 2007 tarihleri arasında disfonksiyonel işeme tanısı almış 15 kız çocuğu ile yapıldı. Verilerin analizi, SPSS for Windows 11.0 ile ki kare, Wilcoxon ve Mc Nemar testleri kullanılarak yapıldı.

Araştırmada, çocuklara önce hastanede beş günlük biofeedback eğitimi verildi. Ardından iki gruba ayrıldı; pelvik taban egzersizlerini bir grup (n=8) biofeedback cihazı kullanarak, diğer grup (n=7) cihaz kullanmadan yaptı. Olguların üroterapi öncesi ve sonrası flowmetri ve ürodinami bulguları ile İYE durumları ve inkontinans puanları karşılaştırıldı. Cihaz kullanan grubun yaş ortalaması 10.5 ± 3.25 , kullanmayan grubun 12 ± 4.24 'dü. Evde biofeedback cihazı kullanan grubun üroterapi öncesi ve sonrası işeme akım hızları istatistiksel olarak anlamlı artış gösterdi ($14.6 \pm 7.6/18.6 \pm 10.5$). Grup ayrımı yapılmadan, üroterapi öncesi ve sonrası bulgulara bakıldığında, üroterapi sonrası işeme akım hızında, ürodinami bulgularından işeme sonrası rezidü idrar miktarı ve işeme basınçlarında istatistiksel olarak anlamlı fark saptandı.

Elde edilen sonuçlara göre biofeedback'in yararlı bir yöntem olması yanında, evde cihaz kullanılarak yapılan üroterapinin uygulanabilir ve faydalı olduğu kanısına varılmıştır.

THE EFFECTS OF UROTHERAPY WITH AND WITHOUT A BIOFEEDBACK DEVICE ON
DYSFUNCTIONAL VOIDING IN CHILDREN

*Ege University Faculty of Medicine Department of Pediatric Surgery,
Ege University, School of Nursing, Izmir, Turkey*

If left untreated dysfunctional voiding (DV) can lead to urinary incontinence, urinary tract infections and chronic renal insufficiency. As DV necessitates a long period of therapy in which the patients have to visit the hospital regularly, it takes a lot of time and money, leads to unnecessary high drug intakes, nasocomial infections and mental stresses. The study was composed to evaluate the effects of urotherapy with biofeedback device and without biofeedback device on DV in children.

The study was conducted between October 2006 and July 2007, 15 children (all girls) were enrolled in this study. Statistical significants were calculated according Chi square, Mc Nemar and Wilcoxon tests using SPSS for windows 11.0

The children first get biofeedback training in the hospital for 5 days. Then the children were divided into 2 groups; one group (n=8) performed the pelvic floor exercises with a biofeedback device, whereas the other group (n=7) didn't use a biofeedback device during the exercises. The flowmetry and urodynamics results, the UTI states and incontinence scores previous to urotherapy and after urotherapy were compared. Average age of the device using group and non-device group were respectively 10.5 ± 3.25 years and 12 ± 4.24 years. The pre- and post urotherapy voiding flow rates displayed a significant increase in the biofeedback device using group ($14.6 \pm 7.6/18.6 \pm 10.5$). The pre- and post urotherapy results as whole showed statistically significant differences in voiding flow rates and as for urodynamics findings in PVR and voiding pressure.

These results indicate the effectivity of biofeedback training and that as a home therapy agent the biofeedback device is useful and practicable.

İDRAR KATETERLERİ URİNER ENFEKSİYONA YOL AÇAR MI?

T Artıklar, Ş Sevim, R Özgen

Çukurova Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Adana

Amaç: Üriner kateterlerin, üriner enfeksiyona yol açma riskinin belirlenmesi

Gereç ve Yöntem: İdrar izlemesi gereği nedeniyle kateter takılan ortalama yaşları 2.8 gün olan 11 kız, 9 erkek, toplam 20 yenidoğan ve ortalama yaşları 5.8 olan 5 kız ve 15 erkek, toplam 20 çocuk çalışma kapsamına alındı. Tüm çocuklardan kateterin takıldığı ve çıkarıldığı günler idrar kültürü yapıldı.

Bulgular ve Sonuç: Yenidoğanlarda kateterin ortalama kalış süresi 2.5 gündü. Kateter takıldığı gün 1 yenidoğanda enfeksiyon saptanmışken bu sayı kateter çıkarıldığı gün 7 idi. Beşi kız, ikisi erkek olan bu çocuklarda kateter kalış ortalaması 3.8 gün idi.

Yaş ortalaması 5.8 olan çocuklarda kateter kalış süresi ortalama 2.1 gündü. Kateter takıldığı gün hiçbirisinde enfeksiyon yokken, çıkarıldığı gün birisi erkek birisi kız iki çocukta enfeksiyon saptandı. Bu çocuklarda kateter süresi sırasıyla 2 ve 3 gündü.

Sonuçlar özellikle yenidoğanlarda; üriner kateter endikasyonlarında daha seçici olunması gereğine işaret etmektedir.

DO URINARY CATHETERS PROVOKE URINARY TRACT INFECTIONS?

Çukurova Medical School, Department of Pediatric Surgery, Adana, Turkey

Aim: To find out if the urinary catheters causes urinary infections.

Material and Method: 20 newborns (11 females, 9 males) with a median age of 2.8 days and 20 infants (5 females and 15 males) with a median age of 5.8 year who had an indwelling urinary catheter for the screening of urine output were included in the study. Urinary samples were obtained the day of insertion and removal of the catheters.

Results and Conclusion: In newborns the average catheter stay was 2.5 day. A urinary infection was found in one the day of the insertion and in seven the day of the removal. The average catheter stay was 3.8 days in these five males and two females newborns.

In infants with a median age of 5.8 year, the average catheter stay was 2.1 day. None had urinary infection at the time of insertion while 2 samples proved the presence of an infection the day of removal.

These findings showed that we have to be more selective in the indications of indwelling catheter insertion.

ÇOCUKLARIN AMELİYAT ÖNCESİ DÖNEMDE YAŞADIKLARI KORKULARIN İNCELENMESİ

B Akyürek Eriş, B Eroğlu, E Dolgun, A İslamoğlu

Ege Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD,

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Çocuk Cerrahisi AD,

Ege Üniversitesi Ödemiş Sağlık Yüksekokulu, İzmir

Giriş: Anestezi, ameliyat sırasında yaşananları çocukların hatırlamasını engellese de, ameliyata hazırlanmak onlar için oldukça stresli olmaktadır. Çocuklar ameliyat olmaları gerektiğini öğrenince korku, öfke, suçluluk ve üzüntü gibi çok farklı duyguları deneyimlerler. Ameliyata hazırlanan ve bu dönemde desteklenen çocuklar daha çabuk iyileşmekte, korku, ayrılma anksiyetesi, uyku bozuklukları gibi duygusal problemleri bu döneme hazırlanmayan ve destek almayan çocuklara göre daha az yaşamaktadırlar.

Amaç: Çalışmanın amacı; çocukların ameliyat öncesi dönemde yaşadıkları korkuların incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan çalışma, bir üniversite hastanesinin çocuk cerrahisi kliniğinde Şubat 2007-Temmuz 2007 tarihleri arasında yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini ameliyat olan 7 yaş ve üzeri çocuklar (n=61) oluşturmuştur. Veriler araştırmacılar tarafından geliştirilen anket formu ile çocuklarla yüz yüze görüşülerek toplanmıştır. Verilerin analizinde SPSS for windows 13.0 programı kullanılmıştır. Çocuklara ilişkin demografik bilgiler ve soru formu ile ilgili yanıtları sayı ve yüzde olarak belirtilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan çocukların % 24.6'sı 9 yaşındadır. Annelerinin % 32.8'inin, babalarının % 42.6'sının üniversite mezunu olduğu, % 62.3'ünün ilde yaşadığı, % 72.1'inin daha önce hastaneye yatmadığı saptanmıştır. Çocukların % 80.3'ünün doktorlar, % 75.4'ünün hemşireler ile iletişimden korkmadıkları, % 67.2'sinin hastane kurallarından ve ameliyat olduktan sonra gideceği yerden, % 62.5'inin oyun oynayamamaktan, % 60.7'sinin alışık olmadığı kokudan, % 59'unun okuldan uzak kalmaktan, % 57.4'ünün alışık olmadığı gürültüden, % 55.7'sinin hastalığı ve işlemler hakkında bilgisinin olmamasından % 52.5'inin ameliyat sonrası olacaklar ve % 50.8'inin ameliyat öncesi aç kalacak olmaktan hiç korkmadıklarını belirttikleri görülmüştür. Çocukların % 62.3'ünün ameliyat sırası olacaklardan, % 60.7'sinin ameliyat ile ilgili bilgisinin olmamasından, % 59.1'inin ameliyathaneden, % 55.8'inin özgürlüğünün kısıtlanmasından, % 54.1'inin ameliyat ile ilgili hazırlıklardan, % 50.8'inin alışık olmadığı çevreden korktuğunu belirttikleri görülmüştür.

Sonuç: Çocukların deneyimledikleri korkuların kendilerine yabancı olan ortamdaki ve yetersiz bilgiye sahip oldukları işlemlerden kaynaklandığı bu nedenle de çocuklara ameliyat, ameliyathane ve hastane ortamı hakkında işilecek yeterli bilginin korku ve endişelerini azaltmaya yardımcı olacağı sonucuna varılmıştır.

INVESTIGATION OF THE FEARS CHILDREN LIVE THROUGH PRIOR TO SURGERY

Ege University, School of Nursing,

Pediatric Surgery Department of Ege University Hospital,

Ege University, Ödemiş School of Health, İzmir, Turkey

Introduction: Although anesthesia during surgery prevents children from recalling actual surgical events, they are subjected to stressful events while preparing for surgery. Upon learning that they must undergo surgery, children experience a range of emotions including fear, anger, guilt, and sadness. It has been demonstrated that children who are prepared for surgery and who have support throughout their hospitalization recover more quickly and have fewer emotional problems, such as separation anxiety and sleep disturbances, than those who are not prepared.

Purpose: The purpose of this study was to investigate the fears children have prior to surgery.

Material and Methods: The study design is descriptive. The data were collected by interviewing children (N=61) who were going to have surgery on a pediatric surgical ward in the university hospital on February 2007-July 2007. The data were evaluated by using SPSS 13.0 program. Number and percentage distributions were calculated for childrens demographic characteristics and questions on the fear of surgery.

Findings: In this study 24.6 % of children were 9 years of age. It was determined that 32.8 % of mothers and 42.6 % of the fathers were university graduates. 62.3 % were living in the province and 72.1 % had never been admitted to a hospital. It was seen that 80.3 %, and 75.4 % of the children had no fear of talking to doctors, and nurses respectively. 67.2 % of the children had no fear of hospital regulations and where they were going to go to after surgery. 62.5 % had no fear of not being able to play after the surgery, 60.7 % of them of smells they were not accustomed to, 59 % of them of being away from school, % 57.4 of them of noises they were not accustomed to. 55.7 % of them had no fear of their lack of knowledge of their illness and the procedures they were going to undergo. 52.5 % of had no fear of what was going to happen after their surgery and 50.8 % of them did not fear having to stay hungry before the surgery. 62.3 % of them children however, did have fears about what was going to happen during surgery. 55.8 % was afraid of their limited freedom, 54.1 % feared the preparations accustomed to.

Result: At the conclusion of this study it was determined that being in foreign environments and not having enough knowledge of the procedures were the major causes of fear in childrens. Better educating children on the surgery, operating room and the hospital environment would be helpful in reducing their fear and anxiety.

GÜNÜBİRLİK CERRAHİ OLAN ÇOCUKLARDA AMELİYAT SONRASI DAVRANIŞ DEĞİŞİKLİKLERİNİN İNCELENMESİ

E Dolgun, M Yavuz, B Eroğlu, A İslamoğlu

Ege Üniversitesi Ödemiş Sağlık Yüksekokulu,

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Çocuk Cerrahisi AD, İzmir

Amaç: Günübirlilik cerrahi olan çocuklarda ameliyat sonrası davranış değişikliklerinin incelenmesi amacıyla planlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan bu çalışma Hastanemiz Çocuk Cerrahisi anabilim Dalında 1 Ocak 2006-27 Temmuz 2007 tarihleri arasında yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini çalışmaya katılmaya istekli çocukları günübirlilik cerrahi olan çocuklar (n=37) oluşturmuştur. Veriler araştırmacılar tarafından geliştirilen 14 sorudan oluşan anket formu ile çocukların ailelerinden yüz yüze görüşerek toplanmıştır. Verilerin analizi SPSS for Windows 11,0 ile yapılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde; sayı, yüzde kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya çocukların % 73'ünün annesinin katıldığı, çocukların yaş ortalamasının 7.12 ± 3.37 yaş olduğu, % 89.2'si erkek, % 35.1'inin sünnet olduğu, % 64.9'unun daha önce ameliyat olmadığı, ailelerin % 91.9'una evde bakım ile ilgili bilgi verildiği, bilgi alanların % 58.'ine bu bilginin doktor tarafından verildiği görülmüştür. Aileler, ameliyat sonrası birinci haftada çocukların % 43.2'sinin beslenmesinde, % 59.5'inin uyku düzeninde, % 54.1'inin boşaltımında değişiklik olmadığını, % 43.2'sinin ağrı şikâyetinin olmadığını, % 37.8'inin günlük aktivitelerinde, % 54.1'inin ailelerine olan davranışlarında ve % 51.4'ünün duygusal durumunda değişiklik olmadığını belirtmişlerdir.

Ailelerin çocuklarının ameliyat öncesi ve sonrası değişikliklerini değerlendirdiğinde; çocuklarının % 59.4'ünün ameliyat öncesi % 56.7'sinin ameliyat sonrası beslenme probleminin olduğunu, % 70.3'ünün ameliyat öncesi % 56.8'inin ameliyat sonrası uykusunda değişiklik olmadığını, % 94.6'sının ameliyat öncesi % 73.0'ünün ameliyat sonrası boşaltımında değişiklik olmadığını, % 78.4'ünün ameliyat öncesi % 40.5'inin ameliyat sonrası günlük faaliyetlerde değişiklik yaşamadığını, % 64.9'unun ameliyat öncesi % 35.1'inin ameliyat sonrası ailelerine olan davranışlarında değişiklik olmadığını, % 54.1'inin ameliyat öncesi % 40.5'inin ameliyat sonrası duygusal durumunda değişiklik yaşamadıklarını belirtmişlerdir.

Sonuç: Günübirlilik cerrahinin çocukların günlük yaşantılarını fazla etkilemediği görülmektedir.

INVESTIGATION OF BEHAVIORAL CHANGES IN CHILDREN HAVING DAY SURGERY

Ege University, Ödemiş School of Health,

Pediatric Surgery Department of Ege University Hospital, İzmir, Turkey

Aim: This study was planned with the aim of investigating the behavioral changes in children having day surgery.

Material and Method: This defining study was carried out between January 1, 2006 and July 27, 2007 in Pediatric Surgery Department of our Hospital. The study group consisted of children (n=37) having day surgery. Data were collected by the researchers with a 14 parameter questionnaire, talking to parents face to face. Data analysis was performed with SPSS 11.0 for Windows. During the evaluation of data number, percentages were used.

Findings: The results of study were reply to questions 73 % of mothers, average age of children was 7.12 ± 3.37 . 89.2 % of them were male, 35.1 % of them had been circumcised. The children's 64.9 % had never been operated, 91.9 % of parents were informed about home care and 58.8 % of these parents were informed by the doctor. The families indicated that during the first week of operation 43.2 % of children did not have any change in nutrition, 59.5 % had no change in their sleep, 54.1 % had no change in gastrointestinal habits, 43.2 % had no pain, 37.8 % had no change in daily activities, 54.1 % had no change in their behaviors towards their parents and 51.4 % had no emotional change.

When the parents evaluated their children's differences before and after the surgery these results were found: 59.4 % of children had nutrition problem before the surgery and 56.7 % had the same problem after the surgery, 70.3 % had no change in their sleep before the surgery and 56.8 % had no change after the surgery, 94.6 % had no change in gastrointestinal habits before the surgery and 73 % had no change in these habits after the surgery, 78.4 % had no change in daily activities before the surgery and 40.5 % had no change in daily activities after the surgery, 64.9 % had no change in their behaviors towards their parent before the surgery and 35.1 % had no change in their behaviors towards their patients after the surgery, 54.1 % had no emotional change before the surgery and 40.5 % had no emotional change after the surgery.

Conclusion: This study shown that day surgery does not affect the daily lives of children.

TRANSANAL ENDOREKTAL PULL-THROUGH AMELİYATI VE HAZIRLIĞI

B Şahiner, S Aydoğdu, O Ateş

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ameliyathane İzmir

Aganglionik megakolon olarak tanımlanan Hirschprung hastalığı yeni doğanda intestinal obstruksiyon, geç mekonyum çıkarılması şikayetleri ile tanınabilir. Yenidoğan sonrası dönemde ise hasta kabızlık, karında fekal kitleler, büyüme ve gelişme geriliği şikayetleriyle polikliniğe başvurur.

Kesin tanı için rektal biyopsi altın standarttır. Biyopsi ile tanı netleştiginde tedavi ameliyat ile aganglionik segmentin çıkarılmasıdır. Hastalığın cerrahi tedavisinin ilk uygulanmaya başlamasından günümüze değin birçok yöntem tanımlanmıştır. Son yıllarda popularize olan transanal endorektal pull through yönteminde hasta tek seansta ve kolostomi koruyuculuğuna gerek kalmadan sadece rektumdan çalışılarak tedavi edilmektedir. Sadece rektumdan çalışılması ve kolostomi koruyuculuğu olmaması rektoanal anastomozun güvenliğinin önemini artırmaktadır. Hemen ameliyat öncesi ameliyat masasında yapılan barsak temizliğinin uygun koşullarda yapılması, hastanın pozisyonu ve steril cerrahi sahanın oluşturulması önem arz etmektedir.

Ameliyatın hemen öncesinde hastaya litotomi pozisyonunda barsak yıkamasına başlanır. Yıkama işlemi sırasında ameliyatta kullanılacak hiçbir malzeme kullanılmaz. Setler ve bohçalar yıkama işleminden sonra açılır. Hasta göbek üstü seviyesinden bacakları da dahil olmak üzere sırt hizasına kadar boyanır. Bacaklara ısı kaybını önlemek için stokinete geçirilir. Hastaya idrar sondası boyama işleminden sonra takılır. Kanama kontrolü ve diseksiyon için dentat çizgi lokalizasyonuna iki yüz binde bir sulandırılmış adrenalin enjekte edilir.

Ameliyat ganlion hücresi bulana kadar yapılan barsak diseksiyonu ile devam eder. Belli aralıklarla kas tabakasını da içine alan barsak dokusu patolojiye (frozen ile hızlı tanılama) gönderilir. İşlem ganlionik hücre içeren barsak dokusu bulunduğu aganglionik segment çıkarılarak rektoanal anastomozla sonlandırılır.

Özellikli malzeme ve hazırlığını gerektiren Transanal Endorektal Pull-Through ameliyatının videosunu sizlerle paylaşmak istedik.

TRANSANAL ENDORECTUM PULL-THROUGH SURGERY AND ITS PREPARATION

Dokuz Eylül University, Medical School, Pediatric Surgery Operating Room, İzmir, Turkey

Hirschsprung's disease (HD) called as aganglionic megacolon can be diagnosed with intestinal obstruction and the late defecation of meconium during the newborn period. After the newborn period, the patients with HD are admitted complaints of the constipation, the fecal impaction and growth retardation.

Rectal biopsy for the diagnosis is gold standard. When the diagnosis is realized by the rectal biopsy, HD is treated by the aganglionic segment is excised. Many surgical methods for the treatment of HD are described in the literature. By the transanal endorectal pull-through method (TEP) popularized in recent years, the patients is treated single operation via rectal dissection without colostomy. The maintenance of this operation is firstly appropriate position, effective bowel irrigation and sterility of surgical area.

As before the operation, the patient has been placed on lithotomic position and the bowel has been irrigated. Any equipment use for irrigation, must not be used in surgery. Surgical equipment and sterile covers have been prepared after bowel irrigation. The patient has been painted with povidine iodine solution from umbilicus to toe. The legs have been covered by stockinet for prevent heat loss. Urethral catheter should be placed after the preparation of the patient, before being covered by the sterile clothes. 1/200000 adrenalin is injected to dental line localization, to control the bleeding and to make easy dissection.

The dissection of the intestine goes on until the ganglion cells are found. While the dissection intermittent intestinal specimens that have muscle layer, sent to pathology for frozen section study. When the frozen section study determined aganglionic segment of intestine has been removed and the operation has termed by recto-anal anastomoses.

Present Transanal Endorectal Pull Trough method's video

KOROZİF MADDE CİNSİNİN VE HASTA YAŞININ ÖZOFAGUS
YANIĞININ DERECE Sİ ÜZERİNE ETKİ Sİ

D Doruk, A Narçı, M Korkmaz, U Koltuksuz, E Özkara
Afyonkarahisar Kocatepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü
Afyonkarahisar Kocatepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi AD
Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi AD

Amaç: Korozif madde alımı, ev kazaları içinde çok önemli bir yer tutmakta ve ciddi morbidite ve mortaliteye neden olmaktadır. Üzerinde çok sayıda çalışma yapılmış olmasına rağmen, korozif madde alımına bağlı kazalarda anlamlı bir azalma sağlanamamış ve konunun ciddiyeti artarak devam etmektedir. Çalışmamızda özofagus yanığı üzerine, hasta yaşının, korozif madde cinsinin ve ailenin sosyo-ekonomik düzeyinin etkisi değerlendirilmiş ve alınabilecek önlemler araştırılmıştır.

Gereç ve Yöntem: 2003-2007 yılları arasında, Afyon Kocatepe Üniversitesi ve Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastaneleri Çocuk Cerrahisi kliniklerine korozif madde alımı nedeniyle başvuran hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. Çalışmamıza yaşları 1 ile 14 arasında değişen toplam 109 hasta alınmıştır. Olgular, yaş, cinsiyet, ailelerin sosyo-ekonomik düzeyleri, alınan etken madde ve yanık düzeyleri açısından değerlendirilmiştir.

Bulgular: korozif madde alımının en sık görüldüğü yaş 4-6 yaştı (% 45.9). Olguların % 67'si (n=73) erkek, % 33'ü (n=36) kızdı. Alınan korozif maddelerin dağılımı: 34 olgu (% 31.2) çamaşır suyu, 29 olgu (% 26.6) yağ çöz, 22 olgu (% 20.2) porçöz ve 24 olgu (% 22.0) diğer (şap, tuzruhu, lavabo açıcı vs.) şeklindeydi. En yüksek oranda yanık, % 72.4 (n=21) ile yağçöz içenlerde görüldü. Yağçöz içen çocukların % 72.4'ünde, çamaşır suyu içenlerin % 26.5'inde, porçöz içenlerin % 45.5'inde, diğer etken maddeleri içenlerin (Tuz ruhu, şap vs.) % 41.7'sinde yanık oluştuğu görülmüştür. Gruplar arasındaki, yanık dereceleri ve etken madde ilişkisi, istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p<0.004). Ailelerin sosyo-ekonomik durumları ile yanık dereceleri arasında ise anlamlı fark bulunamamıştır.

Tartışma: Teknolojik alandaki gelişmeler sonucunda büyük bir hızla günlük kullanıma sunulan çeşitli kimyasal maddeler bir yandan yaşam kalitesini artırırken diğer yandan hatalı kullanım ile tehlikeli sonuçlar doğurabilmektedir. Dolayısıyla bu tip kazalara karşı toplumun duyarlılığı sağlanmalıdır. Halk arasında bu tip yaralanmalar açısından en çok bilinen korozif madde çamaşır suyu olmakla birlikte çalışmamızda özofagus yanığı açısından en tehlikeli korozif maddenin yağ çöz olduğunu saptadık. Korozif maddelerin, açıkta satılmamasının sağlanması, çocukların kolaylıkla ulaşabilecekleri yerlerde bulundurulmaması, dolaplarda içeceklerle birlikte saklanmaması, çocukların açamayacağı kapaklarla kapatılması gibi basit önlemlerin etkili olacağını düşünmekteyiz.

EFFECTS OF THE TYPES OF CORROSIVE MATERIALS AND PATIENT
AGE ON THE DEGREE OF CORROSIVE ESOPHAGITIS

Purpose: Corrosive material ingestion which causes significant morbidity and mortality is an important type of house accident. Although, a lot of studies were done on this issue, the prevalence of corrosive material ingestion has not decreased. In this study, we aimed to determine the effect of patient's age, type of corrosive material and parents' socioeconomic status on the degree of corrosive esophagitis and to find out prevention measures to decrease the incidence of these accidents.

Materials and methods: This retrospective study was done in Pediatric surgery Departments of Afyonkarahisar Kocatepe University and Pamukkale University Faculty of Medicine between 2003-2007. There are 109 patients with an age range of 1 to 14 years. Cases were evaluated in terms of age, sex, parents' social-economic status, type of corrosive materials and degree of burn. The degree of esophageal damage was determined by rigid esophagoscopy

Results: Most of the patients were 4-6 years old (45.9 %). There were 73 (67 %) male and 36 (33 %) female patients. The corrosive materials were bleach in 34 (31.2 %), ether phosphate in 29 (26.6 %), porcoz in 22 (20.2 %) and others (Al(OH)₃, HCl, etc.) in 24 cases (22.0 %). Maximum esophageal damage was seen in patients who drank ether phosphate. Esophageal damage was seen in 72.4 % of ether phosphate drinkers, 26.5 % of bleach drinkers, 45.5 % of porcoz drinkers and 41.7 % of other corrosive drinkers. The degree of esophageal damage was found to be correlated with the type of corrosive materials (p<0.004). No correlations were found between the degree of esophageal damage and parents' socioeconomic status.

Conclusion: Several corrosives are introduced to the market each year. Open access to these chemicals increase the incidence of house accidents. Although there is a general knowledge about the corrosive effects of bleach in the public, in our study, we found out that the most potent esophageal corrosive was ether phosphate. To decrease the incidence of these accidents, these corrosives should not be sold over the counter, should not be stored with other soft drinks and should be closed with caps that can not be opened by children.

ÇOCUK HASTALARDA 24 SAAT pH ÖLÇÜMÜ

Ü Şenel, F Kul, T Tiryaki

Ankara Dışkapı Çocuk Hastahkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Cerrahisi Kliniği, Ankara

Çocuk cerrahisi kliniklerinde giderek artan sıklıkta yatırılarak cerrahi tedavisi yapılan Gastroözofagial reflülü olgularının tanısında altın standart 24 saat özofagus pH değerinin ölçülmesidir. Genellikle olguların hastanede yatırılarak 24 saat boyunca özofagus alt ucuna yerleştirilen kateter ile alınan pH ölçüm değerleri uygun şekilde yapılmadığı takdirde tedavinin yanlış olarak yönlendirilmesine neden olunur. İnvazif ve zamana dayalı bir girişim olması nedeni ile tekrarlanması hastalar için sıkıntı verici bir durumdur. Kliniğimizde son bir yıl içerisinde yapılan 24 saat özofagus pH ölçüm olguları değerlendirilerek, bu hastalarda işlem boyunca hemşiresinin göz önünde bulundurması gereken hususlar ve olası sorunlar geriye doğru irdelenmiştir.

2006 yılı içerisinde yaşları 5 ay ile 17 yaş (ortalama 4,9 yaş) kız, 62 erkek toplam 98 hastaya pHmetre ölçümü uygulandı. Tüm olgularımızda işlem çocuk cerrahisi servisinde 24 saat boyunca annesi ve çocuğun yatırılarak izlenmesi ile gerçekleştirildi. Ölçüm işleminden 2 gün önce kullandıkları prokinetik ajanlar, H2 reseptör blokörleri, proton pompa inhibitörlerinin kullanımı sonlandırıldı. Annelere kateterin yerinden çıkması gerektiği, çocuğun yatma kalkma, yemek başlama ve bitiş zamanları, sıvı alımı başlama ve bitiş zamanları, kusma, öksürük, bulantı olduğu zamanların cihaz üzerindeki tuşlardan nasıl işaretleyecekleri öğretildi. Tuş kullanımından sonra hastaya yememesi gereken asitli ve gazlı besinler, çikolata, kahve, kakao, yağlı yiyecekler, baharatlar tarif edildi.

Kateterin uygulanma esnasında kusma, siyanoz, burun deliğinde tahriş karşılaşılan olası sorunlardır. Kateterin tolere edilmemesi çok az olguda görülen bir durumdur. 1 yıl içerisinde sadece mental retarde iki olgunuzda kateter kusma, solunum sıkıntısı yutma güçlüğü nedeni ile çıkarılarak işlem sonlandırılmıştır. Tüm annelerin dikkatlice eğitilmeleri ve şüpheye düştükleri her anda hemşirelerine ulaşmalarının sağlanması pH metre ölçümlerinin sağlıklı olarak yapılabilmesinde önde gelen şartıdır.

24 HOUR PH MONİTORİNG İN CHILDHOOD

Ankara Dışkapı Children's Hospital Pediatric Surgery Clinic, Ankara, Turkey

24 hour esophageal pH value monitoring is the golden standard for the patients with gastroesophageal reflux who are being hospitalized and treated by surgery at an increasing frequency in pediatric surgery clinics. If the pH monitoring of the patients who are hospitalized for 24 hours with catheters placed on lower end of esophagus are not made properly therapy may be directioned inaccurately. Repeating the procedure is boring for the patients since it is invasive and time related. Cases on whom 24 hour esophageal pH measurements performed at our clinic during recent one year are evaluated and the options that the patient's nurse has to keep on eye throughout the procedure and the probable problems are negotiated retrospectively.

Throughout the year 2006 pH monitorings were applied to 36 female and 62 male totally 98 patients whose ages were in between 5 months to 17 years (mean 4,9 years). In all of the cases the procedure was realized by supervision of the patients and mothers being hospitalized for 24 hours at the pediatric surgical clinic.

2 days prior to the procedure the usage of prokinetic agents, H2 receptor blockers, proton pump inhibitors were terminated. The mothers were educated on to keep the catheters on place and how to mark on the device the rising and sleeping times, starting and ending times of eating, beginning and ending times of liquid intake, vomiting, cough and nausea of their children. Afterwards the patients were explained on not to intake acid and gaseous nutritifers, chocolate, coffee, foods containing lipid and spices. During the application of the catheter vomiting, cyanosis, excoriation of the nasal holes are probable problems. Intolerantion of the catheter is a rare condition. Only in two mentally retarded cases the procedure had to be terminated because of vomiting, respiratory distress and swallowing difficulty by taking off the catheter during 1 year. Meticulous education of all the mothers and providing to be able to reach their nurses when in doubt is the major must to make healthy pH monitoring.

TRAKEA ÖZAFAGIAL FİSTÜLÜ (TÖF) OLAN BİR OLGU ANALİZİ:
CERRAHİ YÖNETİM SOSYAL GELİŞİMİ DE SAĞLAR MI?

F Cantekin, R Keçialan, F Erdemir, S Gündüz

Başkent Üniversitesi Ankara Hastanesi,

Başkent Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Ankara

Giriş ve Amaç: Herhangi bir defekti olan bebek doğduğunda ailenin, özellikle annenin kriz yaşamayı kaçınılmazdır, bu noktada hemşirelik bakımı ve rolleri kriz sürecinin sağlıklı bir şekilde atlatılmasında önem taşır ve ailenin hafızasında iz bırakır. Ayrıca bebeğin büyüme sürecinde anne ve çocukla kurulan bağın sağlıklı olması, ebeveynin ve yakın aile çevresinin tutumları gelecekte çocuğun yaşamını büyük olasılıkla etkileyecektir. Hemşire çocuğun, hastanede yalnız akut bakım gereksinimlerini değil, ailenin çocuğa karşı olan yetiştirme tutumlarını da dikkate almalı, en azından anneye bu yönde farkındalık kazandırmalıdır.

Gereç ve Yöntem: Olgu analizi, tanımlayıcı kalitatif çalışma yöntemiyle yapılmıştır. Hastamız doğumundan bu güne kadar kurumumuz tarafından tedavi ve takip edilmektedir. Dört yaşında TÖF tanısıyla izlenen F.Z adlı erkek hastanın annesiyle iki kez görüşme yapılmış ve veriler -izin alınarak- ses kayıt cihazına kaydedilmiştir. Görüşmelerden birincisi ev ortamında, ikincisi ise telefonla gerçekleştirilmiştir. Sorular yarı yapılandırılmış düzenlenmiş hazırlanmıştır. Olgu analizinde ayrıca hastane kayıtlarından da yararlanılmıştır. Görüşme kayıtları içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir.

Bulgular ve Sonuç: On yedi yaşında henüz kendi olgunluğunu gerçekleştirmeden adölesan yaşta evlenip 6 ay sonra yaşadığı hamilelik sonucunda defekti bir bebek dünyaya getiren annenin ve ona destek olmak için çırpınan diğer aile fertlerinin (eş, dede ve babaanne) doğduğu gün öleceğini düşündükleri bebekleriyle yaşam mücadeleleri sonucunda yaşadıkları.

Bir tarafta sağlık personelinin doğum sürecinde ve sonrasında ailenin yanında var olmaması, dahası insan itibarını sarsan, cesareti kıran, ümidi yok eden ortam ve yaklaşımlar sonucunda yaşadıkları kriz durumları...

Diğer tarafta tam ümitlerini kaybettikleri anda roide destekleyici, cesaretlendirici, ümit verici, benliği koruyucu, özerkliğe saygılı, humanistik tutum ve davranışlarla karşılaşmaları sonucu yaşadıkları ikilemler...

Akranlarından farklı olarak sürekli hastaneye yatan, yoğun bir tedavi programı yaşayan ve bu nedenle ebeveyn ve aile büyükleri tarafından koruyucu bir tutumla yetiştirilen F.Z'nin öyküsünde, annenin penceresinden özellikle ilk doğum anında yaşadıkları ve 4 yaşına gelene kadar sergilenen çocuk yetiştirme tutumları irdelenmiştir.

Sonuç: Her ebeveynin vazgeçilmez olan çocuklar için verilen yaşam mücadelesine, yaşama hazırlama mücadelesi eşlik etmektedir. Bazen bu amaçlardan birisi daha baskın hale gelebilse de, diğeri sosyalizasyon sorunları ya da kaygıları olarak ailenin eforunu beklemektedir.

A CASE ANALYSING OF A CHILD WITH TRAKEAESOPHAGEAL FISTULA:
DOES SURGICAL MANAGEMENT PROVIDE THE SOCIAL DEVELOPMENT

Başkent University, Health Sciences Faculty Department of Nursing and Health Services, Ankara, Turkey

Objective: When a baby with any congenital defect was born, parents live crises, especially mothers are going to live crises. At this point, nursing care and nursing roles is important for crises relief and parents call to mind nursing cares during crises. In addition, mother and baby's relation at the developmental stage of baby and parent's child train attitudes can be impact big probability the child's future life. Nurse should consider not only acute medical treatment care, but also parents' child train attitudes; at least nurse should provide awareness to parents about the child training.

Material and Method: Case analyzing was done with a descriptive, qualitative design method. The patient has been treated and controlled since his born by our university. It was interviewed with mother's of 4 years old, male F.Z with TOF twice and permission was taken record the data to type recorder. First interview has been made at patient's house; second interview has been made by the telephone. Questions have been prepared in semi-structured design. Also, medical records were used for the case analyzing. Thematic analysis was used to evaluate the data.

Findings: Mother got married when she was just adolescence, 17 years old, and then 6 months later she got pregnant. What the mother of a baby with congenital defect and her supportive relatives (husband, grandmother and father) which they thought that the baby was going to death at the first day of his life, experimented after their life fight.

At one side, the health staffs non-supportive behaviors to the family during and after the delivery and crisis situations which they lived as a result of the environment and the attitudes that impact the honor of human, ruffle the courage, destroy the hope....

On the other side, while they were losing their hope, the dilemmas which they lived because of the supportive, courage, hopeful, and humanistic aptitudes and behaviors....

From mother's perspective, especially what she lived during delivery and how they showed child training attitudes were investigated in F.Z's story who had to be in the hospital differently from his peers, received intensive care program so his parent's and grandparent's raised him in a protective manner.

Conclusion: Preparation to life struggle accompanies to the life struggle itself which has been given for the children who are indispensable for every parent. However, sometimes even one aim could become more dominant than the rest, the other socialization problems or the concerns would expect the family's effort.